11 Ἰουλίου 2024
Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος (†451)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ΄ ϊ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον

ἕτερα

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος πλ.δ΄

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου Ι		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου ΙΙ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέτρου Βυζαντίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη — Ἱεροθέου Φιλοθεΐτου

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος — ἦχος πλ.δ΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνάς, τὴν αὐτοῦ ἐθελούσιον, μιμουμένη νέκρωσιν, διὰ πόνων ἀθλήσεως, κειμένη τάφῳ, αἵματος πρόσχυσιν, ἀναπηγάζει σθένει τοῦ Πνεύματος, ὃ ἀρυόμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον, τῷ τοῦ παντός, αἴνεσιν προσάγομεν, Θεῷ ἑκάστοτε.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.
Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θηρῶν ἐπέσχες ὁρμάς, Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον, καὶ πυρὸς ἐν χάριτι, εὐχερῶς κατετόλμησας, καὶ πᾶσαν ἄλλην, βάσανον στέρξασα, ἐδέξω στέφος, νίκης ἀμάραντον, καὶ ἀνελήλυθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον, περιχαρῶς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Θείων πατέρων συνάθροισμα, πίστεως ὅρον τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπιτίθεται, ὅνπερ παναοίδιμε, ἠγκαλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν πίστιν ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη, ἅπασαν αἵρεσιν, καὶ καταισχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους ἔνδοξε, προασπιστάς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι

ἦχος δ΄

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, καθορῶντες πανεύφημε, ῥῶσιν ἀρυόμεθα ἀδαπάνητον, καὶ τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ νοῦν ἐλλαμπόμεθα, καθαρθέντες νοητῶς, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, μεσιτείαις σου, ἱεραῖς Εὐφημία· διὰ τοῦτο, μετὰ πόθου, εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Καὶ πυρὶ προσωμίλησας, καὶ θηρίοις ἐκδέδοσαι, καὶ ἐν λάκκῳ βέβλησαι καλλιπάρθενε, καὶ τοῖς τροχοῖς ἐπιτέθεισαι, ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, ὁ τῶν ὅλων ποιητής, καταισχύνας τὸν ταῦτά σοι, μηχανώμενον, καὶ δοξάσας σε μάρτυς Εὐφημία, τὴν κηρύξασαν τὸν ἕνα, Χριστὸν ἐν δύο ταῖς φύσεσιν.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐτυχῆ καὶ Διόσκορον, καὶ τοὺς τούτοις ὁμόφρονας, ἀκεφάλους ἅμα τε καὶ παράφρονας, τοὺς ἀνιάτως νοσήσαντας, εἰς τὸ τέλος κατῄσχυνεν, Εὐφημία ἡ σεπτή, καὶ Χριστὸν ἀνεκήρυξε, ταῖς θελήσεσιν, ἐνεργείαις τε ἅμα διπλοῦν ὄντα, καθ᾽ ὑπόστασιν δὲ ἕνα, ὡς οἱ πατέρες ἐτράνωσαν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ, μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Πέτρου Ἐφεσίου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Ἀθανασίου Καραμάνη | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	σύντομον	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Πέτρου Βυζαντίου	ἀργοσύντομον	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον	Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευὴ

Κυριακῇ
ψαλμός 133:1

ἑσπέρας

Ἦχος λ π ἠ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

(6′)

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

πα σας τας η με ρας της ζω ης μου (β΄)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σας τας η με ρας της ζω η ης μου ου ου

Τετάρτη ἑσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ π ϟ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον

με ν΄ ῃ και εν τη δυ να μει σου χρι νει εις με (β΄)

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον

με ν΄ ῃ και εν τη δυ να μει σου χρι νει εις με ε ε

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ π Βϟ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

(β΄)

∴ Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Παρασκευῇ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

(β΄)

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

Ἀναγνώσματα

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 43:9-14

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; Ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ᾽ ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῴζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. 3:1-9

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. 5:15-23 κ΄ 6:1-3

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταί περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, **καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.**

Δεήσεις

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.63*

Ἦχος λ΄ ν΄ Νη

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά

σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῷσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν των ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον της ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀρτοκλασίας μὴ οὔσης Ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἦχος α΄

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν ἐτήσιον μνήμην, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, μετ᾽ ἐγκωμίων ὑμνήσωμεν, λέγοντες, χαίροις ἀθληφόρε καὶ μάρτυς, ἡ τῶν τυράννων τὰ θράση καταργήσασα, καὶ τῶν κακοδόξων τὴν ἄνοιαν ἀπελάγξασα· Χαίροις, τῆς Χαλκηδόνος τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὸ ἄσειστον ἔρεισμα· Χαίροις, ἡ διὰ Χριστὸν τὸν νυμφίον σου, τὴν μὲν ἀκμὴν τοῦ σώματος ταῖς βασάνοις καταναλώσασα, τὴν δὲ ψυχὴν ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος ἐκλαμπρύνασα· Χαίροις, ἡ πρεσβεύουσα πάντοτε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων σου τὰ μνημόσυνα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου και ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀμήν.

ἀγιορείτικα

Ἦχος λ π ϙ Πα

ὑπό Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον	Γεωργίου Πρωγάκη	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη		Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη	Ἱεροθέου ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Προσόμοια

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

ἦχος β΄

Δεῦτε, καθαρθῶμεν ἀδελφοί, χείλεσι ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, καὶ ἀρυσώμεθα, πλοῦτον ἀδαπάνητον ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ, δωρεὰν προχεόμενον νῦν τῆς πανευφήμου, μέσον προκειμένης τε, καὶ ὁρωμένης τρανῶς, ἣν περ μακαρίζοντες πόθῳ, καί, πιστῶς γεραίροντες πάντες, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Ἔστης, πρὸ βημάτων καρτερῶς, δυσσεβῶν τυράννων ὡς ἄκμων, πόνοις ἀνάλωτος, μάρτυς καλλιπάρθενε, Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν εἶναι παντέλειον, καὶ σάρκα λαβόντα, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς θελήσεσιν· ὅθεν εἰς σοὺς πόδας τὸν τόμον, τῶν αἱρετικῶν ἀπορρίπτεις, ζήλῳ τὸν ἡμέτερον κατέχουσα.

Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Μάρτυς, Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, πάντες εὐφημοῦμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίζομεν, ἱερεῖς ἐν ᾄσμασι καὶ μελῳδήμασι, τὴν σεπτήν σου πανήγυριν, εἰς ἓν συνελθόντες, οὓς τὸ νῦν συνήθροισεν ὁ βυζαντίων ποιμήν, ὅνπερ φρούρει φύλαττε σκέπε, καὶ ἡμᾶς παντοίας ἐκ βλάβης, λύτρωσαι πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ διηνθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμόν, ἡ μύρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς ἑῴας ἀνατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινός, καὶ ἀθροισμόν ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως τῶν θείων πατέρων, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανεύφημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῆς ἀθληφόρου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοσίθεου Κατουνακιώτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Θείας πίστεως — ἦχος γ΄

Λίαν εὔφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατῄσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ πατέρες καλῶς ἐδογμάτισαν, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος γ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κωνσταντίνου Πρίγγου — Γαβριὴλ Κουντιάδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ

βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ′ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος γ΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπολυτίκιον

Θείας πίστεως

ἦχος γ΄

Λίαν εὔφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ πατέρες καλῶς ἐδογμάτισαν, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος γ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κωνσταντίνου Πρίγγου | Γαβριὴλ Κουντιάδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ ἦχος α΄

Ἡ νύμφη καὶ ἀμνάς, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστὲ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανίου νυμφίου, ὀπίσω σου ἔδραμε, τὴν λαμπάδα κατέχουσα, τὴν δι᾽ ἔλαιον, τῶν ἀρετῶν ἀνημμένην. Ταύτης ἅπαντας, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πρεσβείαις ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐλπὶς χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ ἀεὶ σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ ἦχος δ΄

Κατησχύνθησαν αἰσχρῶς, αἱρετιζόντων ἡ πληθύς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὕβρεως πέπλησται πολλῆς, ὅτε ἑώρων ποσί σου κατερριμμένον, τὸν Τόμον ἑαυτῶν, τὸν δὲ ἡμέτερον, τιμίαις σου χερσί, κατεχόμενον, κατηγοροῦντα ἄνοιαν ἐνδίκως, τῶν κακοδόξων, καὶ κράζοντα, Χριστὸς ἐτέχθη, διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς δὲ καὶ ταῖς θελήσεσι.

Αὐτόμελον ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρί, ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεύσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον		Ἐξομολογεῖσθε		Ἐκλογὴ	
Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ

Κάθισμα

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ἦχος πλ.δ΄

Ἐν τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ τῆς πανευφήμου, μετ᾽ ἐγκωμίων ψαλμικῶς πιστῶν ὁ δῆμος, εὐφημήσωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθένον· δογμάτων γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν, προστάτις, καὶ μετὰ τέλος θαῦμα φρικτόν! Εὐτυχῆ καὶ Διόσκορον, ἐλέγξασα τοὺς κακῶς, νοσήσαντας εἰς δόγμα Χριστοῦ, ὃν ὑμνοῦντες δοξάζομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἁγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως, σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον, ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171 Πέτρου Λαμπαδαρίου
256 Πέτρου Λαμπαδαρίου
306 Χρυσοστόμου μοναχοῦ
279 Γαβριὴλ Κουντιάδου
179 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

ἦχος δ΄

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι. (β΄)

∴ Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:24-34
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, 24 ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. 25 Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα· 26 καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ

δαπανήσασα τὰ παρ᾽ ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον
ἐλθοῦσα, 27 ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ· 28 Ἔλεγε γὰρ· Ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι. 29 Καὶ εὐθέως
ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. 30
Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν
τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; 31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἥψατο; 32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν
τὴν τοῦτο ποιήσασαν. 33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ᾽ αὐτῇ,
ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. 34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ταῖς τῆς ἀθληφόρου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Γεωργίου Πρωγάκη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἰδιόμελον

ἦχος πλ.β΄

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ, μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Πέτρου Ἐφεσίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Οἶκος-Συναξάριον

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.» (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν ἁγίας Εὐφημίας, ᾠδὴ α΄

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ ᾄσω μελῴδημα, τῇ ἀθληφόρῳ Χριστοῦ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς ἀνακηρύττων, τοὺς πόνους οὓς ἤνεγκε, καὶ τὰ παλαίσματα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάσεων ἄφθονα, ἡμῖν προχέεις χαρίσματα, τοῖς πίστει προστρέχουσιν, ἐν τῷ ναῷ σου Σεμνή, καὶ αἰτοῦσί σε, ἐκ βάθους καρδίας, καὶ πόθῳ τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ναὸς ἐχρημάτισας, κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον, ἐν ᾧπερ ηὐδόκησε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐνοικῆσαί τε, καὶ ἐμπεριπατῆσαι, ψυχῆς καθαρότητι, μάρτυς πολύαθλε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οὐ κρύπτομεν Δέσποινα, τοῦ σοῦ ἐλέους τὴν ἄβυσσον, καὶ βρύσιν τὴν ἄφθονον, τῶν τεραστίων σου, καὶ τὸ πέλαγος, τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν πᾶσι δι᾽ ἔλεον πολύν ἐξέχεας.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.» (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, θεομακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν ἁγίας Εὐφημίας, ᾠδὴ γ΄

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε

ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὦ! πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀθλοῦσα ἡ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν τύραννον ἐξέστησε, δι᾽ ἄκραν καρτερότητα· ἀνδρείως γὰρ ὑπήνεγκε, τὰ τῶν δεινῶν κολαστήρια.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πανεύφημε μάρτυς Εὐφημία, εὐφήμοις ἐν ᾄσμασιν ἀεί, σὴν μνήμην σου γεραίρομεν, τὴν σὴν πλουτοῦντες λάρνακα, τὸ λείψανόν σου φέρουσαν, τὸ ἱερὸν καὶ σεβάσμιον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀνδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν, τὸν μέγαν σεμνὴ τὸν νοητόν, δυναμωθεῖσα χάριτι, Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τῆς ἀσυγχύτου φύσεως, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑμνήσωμεν πάντες κατὰ χρέος, Μαρίαν τὴν δέσποιναν ἁγνήν, τὴν μόνην ἀειπάρθενον· αὕτη γὰρ τὸ κεφάλαιον, τῆς σωτηρίας γέγονεν, ἡμῶν δι᾽ ἄκραν καθαρότητα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν… Ἀμήν.

Κάθισμα

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἦχος δ΄

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ᾽ αὐτοῦ δεξαμένη. Ἀλλ᾽ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ᾽ ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Κανὼν ἁγίας Εὐφημίας, ᾠδὴ δ΄

Τὴν ἀνεξιχνίαστον

ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὄλβον ἐθησαύρισας τὸν ἀληθῆ, ὃν περ σὴς καὶ βρῶσις οὐ δύναται, ἐξαφανίσαι, καλλιπάρθενε σεμνή· οὐ γὰρ ἐν γῇ κατέκρυψας, τοῖς δεομένοις δὲ ἐσκόρπισας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θάμβους ἐπληρώθησαν καὶ χαρμονῆς, ὄντως τῶν πατέρων ὁ σύλλογος, ἐν ταῖς χερσί σου, καθορῶντες ὦ σεμνή, τὸν τόμον τὸν ὀρθόδοξον, ἐν δὲ τοῖς ποσὶ τὸν ἀλλότριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὕβρεως ἐπλήσθησαν σφόδρα πολλῆς, οἱ περὶ Διόσκορον ἅπαντες, καί, Εὐτυχέα, οἱ νοσήσαντες κακῶς, οὓς ἐπὶ τέλους ᾔσχυνας, μάρτυς Εὐφημία πανεύφημε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νόες ἐπουράνιοι τὸ ἐπὶ σοί, ὄντως Θεοτόκε μυστήριον, κατανοοῦντες, ἐξεπλάγησαν· διό, ἰλιγγιῶσι Δέσποινα, ὕμνον κατ᾽ ἀξίαν προσφέρειν σοι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε᾽

ἦχος πλ.δ΄

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔμπλησον, ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Κανὼν ἁγίας Εὐφημίας, ᾠδὴ ε΄

Ἐξέστη τὰ συμπαντα

ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μερίδα πανεύφημε, τὴν ἀγαθὴν προέκρινας, πάντα παριδοῦσα τὰ τοῦ βίου, δόξαν καὶ πλοῦτον· ἑνὸς γὰρ χρεία ἐστί, μέριμναν καὶ τύρβην τῶν πολλῶν, σὺ ἀπεσκοράκισας, τὴν Μαρίαν ζηλώσασα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὦ ξένον τεράστιον! νεκρὰ μὲν ἐν τῷ μνήματι, θαύματα τελεῖ δ᾽ ὥσπερ τις ζῶσα, κρείττονα λίαν ἢ κατὰ ἄνθρωπον, αἱμάτων ἐκβλύζουσα κρουνούς, εἰς ἔνδειξιν μείζονα, ὅτι ζῶσιν οἱ δίκαιοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Συνοῦσα τῷ κτίστῃ σου, ἐν οὐρανοῖς πανεύφημε, ἔντευξιν ποιοῦ ὑπὲρ τῶν πίστει, ἀνευφημούντων τὴν θείαν μνήμην σου, μάρτυς Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ οὗ τὸ αἷμά σου, ὥσπερ θῦμα ἐξέχεας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀνύμφευτε Δέσποινα, τῶν προφητῶν ἡ πρόρρησις, ὄντως ἐπὶ σοὶ πέρας λαμβάνει· καὶ γὰρ συνέλαβες ἐν τῇ μήτρᾳ τῇ σῇ, τὸν Λόγον τὸν ἄναρχον Πατρός, ὡς ὁ θεῖος σύλλογος, τουτωνὶ προεκήρυξε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ᾽ ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κανὼν ἁγίας Εὐφημίας, ᾠδὴ ς΄

Τὴν θείαν ταύτην

ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἄνθος χόρτου ἡ πάνσεμνος, ὁρῶσα Εὐφημία ῥεόμενα, πάντα τὰ γήϊνα, δίκην σκυβάλων κατέπτυσεν, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ, ὅνπερ ἐπόθησε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καθεῖλες κόρη τὸν δράκοντα, τὸν μέγαν καὶ πολλὰ ἐπαιρόμενον, καὶ κατεβύθισας, ἐν τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν καθ᾽ ἡμῶν δολίως μηχανευόμενον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁρῶντες μάρτυς ὡς ἥδυσμα, ἐν μέσῳ σου τὸ λείψανον κείμενον, τὸ ἱερώτατον, πνευματικῶς εὐωχούμεθα, ἁγιασμὸν καὶ ῥῶσιν ἀπαρυόμενοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ξενίζεις πάντας τῷ τόκῳ σου, παρθένε παναγία Θεόνυμφε, ὤ! πῶς ἀπείρανδρος, οὖσα πρὸ τόκου γεγέννηκας, καὶ μετὰ τόκον πάλιν ἔμεινας ἄφθορος.

Κοντάκιον

ἦχος β΄

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει κατεβάλου θερμῶς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἱρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων πατέρων Ὅρον **λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.**

Οἶκος

Τὶ τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τὶ τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τὶ τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου σου θαυμάσειέ τις πρότερον; σὺ γὰρ εὐφρανας τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ σαυτὴν κατακοσμήσασα. Τὶς ἱκανοῖ πρὸς ταῦτα, τὶς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι; ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ ἐκ τάφου ἀνατέλλουσα, παντὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ καὶ θαλάσσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἤπειρον ἁγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα· διὸ Τόμον πεπίστευσαι, ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων πατέρων Ὄρον **λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.**

Συναξάριον

Τῇ ια΄ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Δίκαζε μάρτυς τοῖς ὅροις, καὶ κειμένη,
Κυροῦσα πίστιν, ἧς ἐνήθλησας πόθῳ.
Θέσκελον ἑνδεκάτῃ Ὄρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κινδέου τοῦ πρεσβυτέρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Λέων, ὁ ἐν τῇ μάνδρᾳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μαρκιανὸς καὶ Μαρτυροκλῆς ὁ μὲν μαχαίρᾳ, ὁ δὲ τοξευθεὶς τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς Νικόδημος, ὁ ἐν Ἐλβασανίῳ τῆς Ἀλβανίας μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1722, ξίφει τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς Νεκτάριος, ὁ ἐκ Βρυούλων, ὁ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1820, ξίφει τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ἰσαποστόλου βασιλίσσης Ὄλγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Νικόδημος, ὁ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς τοῦ Βατοπεδίου ἱερᾶς μονῆς ἀσκήσας, καὶ διδασκαλος τοῦ θείου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ χρηματίσας, διὰ τῆς κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν ἁγίας Εὐφημίας, ᾠδὴ ζ΄

Οὐκ ἐλάτρευσαν

ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥᾷον ἔφερες, βασάνων τὴν δριμύτητα, μάρτυς πανεύφημε, ἐν στερροτάτῳ νοΐ, ἐξ ὕψους λαμβάνουσα θείαν βοήθειαν· ὅθεν ἔψαλλες, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ πανεύφημος, ἀμνὰς καὶ καλλιπάρθενος, πάντας ἐκάλεσε, πρὸς εὐωχίαν αὐτῆς· διὸ καὶ εὐφράνθητε πανηγυρίζοντες, καὶ κραυγάσατε· ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ διήλεγξας, τοῦ Εὐτυχοῦς τὴν ἄνοιαν, τοῦ δυστηχήσαντος, περὶ τὸ σέβας κακῶς, δεινοῦ Διοσκόρου τε μάρτυς πανεύφημε, ἀναμέλπουσα· ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητος εἶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἵλεών μοι, τὸν Υἱόν σου παναμώμητε, ποίησον δέομαι, καὶ μὴ παρίδῃς σεμνή, δεήσεις καὶ δάκρυα θερμῶς προχέοντι, καὶ κραυγάζοντι· ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν ἁγίας Εὐφημίας, ᾠδὴ η΄

Παῖδας εὐαγεῖς

ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔστης πρὸ βημάτων Εὐφημία, τυράννων παρανομούντων ἀνδρικώτατα, τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ἐν ταῖς θελήσεσιν ἅμα καὶ φύσεσι, καὶ κράζουσα· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὕλην γεηρὰν ἀπεποιήσω, Χριστὸν τὸν νυμφίον σου ἐπιποθήσασα, οὗτινος τοῖς ἴχνεσι, μάρτυς ἠκολούθησας· διὸ καὶ συναγάλλῃ νῦν, αὐτῷ κραυγάζουσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Φρίττω κατὰ νοῦν ἀναλαμβάνων, τοὺς πόνους σου τοὺς δεινοὺς καὶ τὰ παλαίσματα, οἷς ἐνεκαρτέρησας, γυναικείῳ σώματι, διὰ πολλὴν ἀγάπησιν, μάρτυς πανεύφημε, Πατρός τε καὶ Υἱοῦ καὶ τοῦ θείου, Πνεύματος τοῦ μόνου, Θεοῦ τρισυποστάτου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅρμος γαληνὸς μόνη ἐδείχθης, Παρθένε χειμαζομένων καὶ προσφύγιον, ἔνθα καταφεύγοντες, οἱ κλυδωνιζόμενοι, ἐν τῷ τοῦ βίου κλύδωνι περισῳζόμεθα· διὸ σε κατὰ χρέος ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Κανὼν ἁγίας Εὐφημίας, ᾠδὴ θ΄

Ἅπας γηγενὴς

ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦς οὐκ ἐξαρκεῖ, καὶ λόγος ἀνθρώπινος ἐκδιηγήσασθαι, τὰς ὑπερφυεῖς τιμάς, καὶ δόξας μάρτυς ἅσπερ ἀπείληφας, συμβασιλεύειν ἄληκτα Χριστῷ πανεύφημε, κατ᾽ ἀξίαν, ἄθλων δὲ κεκλήρωσαι, ἀκηράτου τρυφῆς ἀπολαύουσα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρῳ νοητῷ, ἐχρίσθης πανεύφημε του θείου Πνεύματος, καὶ μυρίζεις πάντοτε, τῶν προσιόντων σοι μετὰ πίστεως, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα, καὶ πᾶσαν αἴσθησιν, δι᾽ ἧς πόρρω, ἀποσκορακίζεται, ὁ δυσώδης ἐχθρὸς καὶ παμπόνηρος.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱεροπρεπῶς, τὴν σὴν ἀξιάγαστον πανηγυρίζομεν, καὶ φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου σήμερον, ἐν ᾧπερ συνηθροίσθημεν, χειραγωγίᾳ πολλῇ, τοῦ ποιμένος, τοῦ καλοῦ πανεύφημε, ὑπὲρ οὗ ἐκδυσώπει τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄναρχε Τριάς, τοὺς θεολογοῦντάς σε σκέπε καὶ φύλαττε· ἔχεις γὰρ πρεσβεύουσαν, περὶ τὴν δόξαν τῆς σῆς λαμπρότητος, μετὰ μαρτύρων πάντοτε, τὴν καλλιπάρθενον, Εὐφημίαν ἥσπερ τὰ μνημόσυνα, ἐκτελοῦντες πιστῶς εὐφραινόμεθα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φωνὴν σοι ἁγνή, προσάγομεν Δέσποινα, πόθῳ βοῶντές σοι· Χαῖρε θρόνε πύρινε, ὑψίστου χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ὃ ὁ Δαυὶδ προέγραψεν, ὄρος πιώτατον, ἀποστόλων, χαῖρε ἡ εὐπρέπεια, καὶ ἡμῶν τῶν ψυχῶν τὸ διάσωσμα.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι Ἀργαὶ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος δ΄

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Σύντομος — Ἀργὴ — Ἀργὴ (διασκ. Παπαγιάννη)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι... Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἦχος γ΄

Καὶ θανοῦσα ζωηρόν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ τῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κατέχεις· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον

Ὁ Θεὸς ἡμῶν Ἁγνή, καταφυγὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθόν σε παρέσχεν, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι, πάντας οὖν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

Αἶνοι

ἦχος πλ.α΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου Πρίγγου Ἀθανασίου Καραμάνη	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Γαβριὴλ Κουντιάδου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην...☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Εὐφημίας εγαλομάρτυρος

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς

ἦχος πλ.α΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ ἑῴας ὡς ἀστὴρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην φωταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυχῆς διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι, δι᾽ ἧς θεῖον θέσπισμα, τῶν πατέρων κεκύρωται, καὶ κατηργήθη, Εὐτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος Διοσκόρου τε, τοῦ δεινοῦ καὶ παράφρονος· Χαίροις ἡ ἀποστάζουσα, κρουνοὺς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτικοὺς μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἁγίων λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Δεῦτε τῆς ἀθλοφόρου Χριστοῦ, μέτ᾽ ἐγκωμίων τελουμένην πανήγυριν, ὁρῶντες συνευφρανθῶμεν, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευφροσύνως ἑορτάσωμεν· αὐτῇ γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα, τῶν τυραννούντων, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἤρατο, κατ᾽ αὐτῶν μέγα τρόπαιον. Ταύτην γοῦν εὐφημήσωμεν, εὐφήμοις ἐν ᾄσμασι, τήν καλλιπάρθενον κόρην, τῆς εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅρους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ τάφου, εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν ταῖς χερσί σου, ὃν οἱ πατέρες καλῶς, ἄνωθεν πνευσθέντες συνεξέθεντο, τὸν δὲ κατεπάτησας, ὡς ψευδῆ καὶ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, οὓς εἰς τέλος κατῄσχυνας· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐφημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὓς μάρτυς ὁ πρόεδρος, ὁ ἱερὸς βυζαντίων, ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ. δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα, ἐγκωμίοις καταστέψωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα, δι᾽ ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν, οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαί
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.δ	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀπολυτίκιον

Θείας πίστεως ἦχος γ΄

Λίαν εὔφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατῄσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ πατέρες καλῶς ἐδογμάτισαν, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον
NH ΠΑ
K υ ρι ε ε λε ε η σον

ἕτερα

Ἀντίφωνα εἰς μνήμας μαρτύρων

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.369#

∴ Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. 45:2

∴ Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. 43:23

∴ Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς. 33:18

∴ Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. 31:11

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′ Ἦχος πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Αντιφωνάριον 2009 σ.370#

∴ Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. 65:16

∴ Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. 39:2

∴ Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου. 39:3

∴ Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. 15:3

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος Πανδέκτη 1851 σ.26#

Πανδέκτη, 1851 σ.11#↴

τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι
ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων
της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο με

νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα

α ας

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′ ἦχος γ′ πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.370#

∴ Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. 65:10

∴ Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν. 65:11

∴ Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. 65:12

Θείας πίστεως ἦχος γ′

Λίαν εὔφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατῄσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ πατέρες καλῶς ἐδογμάτισαν, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου Στεφάνου Λαμπαδαρίου Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

Δ ε ευ τε προσ κυ νη σω μεν και προσ πε σω ω μεν Χρι

στω

Ἀπολυτίκια

Θείας πίστεως ἦχος γ΄

Λίαν εὔφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ πατέρες καλῶς ἐδογμάτισαν, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος β΄

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

β΄		πλ.δ΄
Γεωργίου Πρωγάκη Ι	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Γεωργίου Καρακάση
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ	Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ΄. Ψαλμὸς ξζ΄.

Πρόσχωμεν

∴ Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός. ξξ:26

∴ Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. ξξ:27

Σοφία

Πρὸς Κορινθίους β΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:1-10

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν, μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς. Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος· ἰδοὺ, νῦν ἡμέρα σωτηρίας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία· ἀλλ᾽ ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς· ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι· ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος 4 q Πα x

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.74#

∴ Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. 39:2

∴ Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. 39:3

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 7:36-50
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου ἀνεκλίθη. 37Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, 38καὶ στᾶσα ὀπίσω, παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. 39Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν, τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ, ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι. 40Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δέ φησί· Διδάσκαλε, εἰπέ. 41Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. 42Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· Τίς οὖν αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον ἀγαπήσει αὐτόν; 43Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω, ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὀρθῶς ἔκρινας. 44Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; Εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. 45Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ᾽ ἧς εἰσῆλθεν, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. 46Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας·

αὕτη δὲ, μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας. 47Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. 48Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. 49Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; 50Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν

ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.δ΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

349	Πέτρου Λαμπαδαρίου	391	Βασιλείου Νικολαΐδη
494	Πέτρου Ἐφεσίου	288	Θρασυβούλου Στανίτσα
431	Θεοδώρου Φωκαέως	398	Γεωργίου Καρακάση
459	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	244	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
315	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	348	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
351	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	281	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
328	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	242	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
579	Γαβριὴλ Κουντιάδου	362	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Λειτουργικά

Γεράσιμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Θρασυβούλου Στανίτσα
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	τὰ κατὰ παράδοσιν	Ἀντωνίου Σύρκα

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν πλ.δ΄

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

334	Πέτρου Λαμπαδαρίου	254	Γεωργίου Καρακάση

522	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	176	Γεωργίου Τσατσαρώνη
481	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	315	Κωνσταντίνου Λάμπρου
259	Δημητρίου Κουτσαρδάκη		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν...
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ

σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρός τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν απόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

εἰς ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ν Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι
στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε
ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α
σου και κτι σθη η σο ον ται αι και α να και
νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη
ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι Υι ι
ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α
το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α σοι οι
ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

H

η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε δο

ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο

ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι

ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο

ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ο

ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε

ε ω ω ων χαι χα πνι ι ι ι ι ζο χαι χα

πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι

ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α

α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α

α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι α α

σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω
η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε
ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ
πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α
α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ
χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο
ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο
ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο
γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον Τρι

α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι δο

ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη

λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

κ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο

ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο

μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει

ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α

σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε

ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α

γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α

α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σχο ο ο τος και ε γε ε ε

νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α

νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

α α σοι Παν το χρα α α το ο ορ συ υ υν

Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι

ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α σοι

Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε δο

ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε δο ο

ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο α γι ι

ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο ρε ευ

ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι ω α να παυ

ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α γι α δο

ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α

α μην

Α λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α

Α λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἡ Νη

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.201*

της η η η η η η φω νη τη ες σχε ο ο

ο ο προ ο ου ου ου ου ου ου ου ου μου ον ο ο ο ο

ο ο ιο ο ο ο ο ο ο ο ο σο ου χου α εισ ο ο ο ο

ε ιε εισ α α α α ια εισ α α χου ου σο ο ο

α α α α α α ξα α α α α α προ ος σε

ι ι ι ι ε ε χε ε ε χρα α α α

ι ρι υ υ υ Ku ε ε ε ε ιε ε ε ι ι ι ι

ι ι ι ρι υ υ υ υ υ υ Ku υ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ον ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο σο ο ο ο χου α εισ α α α

α α α εισ εισ α α α α α α

ο ο ο ον μου ου ου ειι εισ α α α α α α

Κ
ι ι ι ιι ι ι ι ε
ου σο ο ο ο ο ον μου Κυ υ υ υ υ υ ρι
ο ος σε ε ειο α α α α α α ια α α α κου
ι ε ε ε ε ε ε προ ο ο ο ο ο ιο ο ο ο
ιι με ε ε ε ε ε ε ναι αι αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ως μου ου ιου ου ου ου ου ου ου ου εν τω κε κρα γε ε ε
ω δε η σε ε ω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ε ω η η σε ε ω ω ω ω ω ω
δε η η η η ιη δε η η η η

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.208*

Κ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ε λ̇ εισ α

κου ου ου σο ο ον μου ου εισ α α κου σο ον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ν̇ Κυ ρι ι ε ε κε

ε κρα ξα προ ο ος σε εισ α κου σο ο ον μου προ σχε ες τη φω

νη η η τη ης δε η σε ε ε ω ω ω ω ως

μου ν̇ εν τω κε κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ε ε

ε εισ α α κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε ν̇

Κ α τευ θυν θη τω η προσ ε ε ευ χη η η μου λ̇

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̀ πὰ ἀ̈ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.382#

α χου ου σο ο ον μου προ σχες τη φω νη η η τη
ης δε η σε ε ε ω ω ω ω ως μου ν εν
τω χε χρα γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε
εισ α χου σο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε ν
Κ α τευ θυν θη η τω η προσ ε ε ευ χη η η
μου ου ως θυ μι α α μα α εν ω πι ι ι
ο ο ο ο ον σου ν ε πα αρ σις τω ω ω
ων χει ει ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε
ρι ι ι νη η η εισ α χου σον μου Κυ υ υ υ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ πα νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.128*

Κατευθυνθήτω...

συντομότερον Κύριε ἐκέκραξα

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.129*

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ ἀ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.490*

σε ε ε εισ α χου ου ου σο ο ον μου ου εισ

α α χου σον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ

ρι ι ε ε ε χε χρα α ξα α προ ο ος σε ε ε εισ

α α α α χου ου σο ο ον μου προ σχες τη φω νη

η η τη ης δε η σε ε ε ω ω ω ως μου εν

τω χε χρα γε ε ναι αι με ε ε προ ο ος σε ε εισ

α α χου σο ο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε

Κ α τευ θυν θη η τω η προσ ε ε ευ χη η η

μου ου ως θυ μι α α μα α εν ω πι ι ι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ309*

α α χου ου σο ο ον μου προ ο σχες τη φω νη η
της δε η η η η σε ε ω ω ως μου εν τω
χε χρα γε ναι αι με ε προ ος σε ειν α α χου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κ α τευ θυν θη η τω η προσ ε ε ευ χη η η
μου ου ως θυ μι ι α α μα α εν ω πι ι ι
ο ο ο ο ον σου ε πα αρ σις των χει ρω ω ω
ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
η ειν α α χου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ ἡ Νη χ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.209*

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει με

ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε φα

λην μου

Οτι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να

πε τρας οι κρι ται αυ των

Αλ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α
νο μι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Θ

κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω ν

Θ ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου 6 λ και

συ ε γνως τας τρι βους μου ν

Θ ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι ν

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον 6 λ

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ν

Λ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου ν

Θε χε χρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω
θην σφο δρα
Ρυ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Θε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ
ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
Θε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν
τα πο δως μοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.383#

μαρ τι ι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι
ι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε χλε
χτων α αυ των
Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να
τω την κε φα λην μου
O τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κατ ε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των

α
κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α
δην
ο
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο
φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου
φ
υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το ο ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με νων την α νο μι αν

Π
ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρελ θω

Φ
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Θ
κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Θ
ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου

Θ
ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Δ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η

ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με

ο ο τι ε χρα ται ω θη σαν υ περ ε με
Є ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του
ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
Є με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου
αν τα πο δως μοι
Є κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α κου σον της φω νης μου
Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις
την φω νην της δε η σε ως μου

Ἦχος λ̄ π̄ ἡ̈ Νη χ̄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ310*

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την

κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ

δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να

πε τρας οι κρι ται αυ των

α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν

ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην

Ο τι προς σε ε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος η ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι αν

Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου προς

Κυ ρι ον ε δε η θην

Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν

μου την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

ε ε γνως τας τρι βους μου
Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε
χρυ ψα αν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε
πον λ και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
Λ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
Є κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει ει η
ελ πις μου με ρις μου ει εν γη η ζων των
Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε κρα ται

ω θησαν ευ περ ε με

Θ ξ α γα γε εκ φυ λα κη ης την ψυ χην μου του

εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου

Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δως μοι

Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε εισ

α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

Ἱεροθέου Φιλοθεΐτου, ἱερομονάχου

ἀργὴ τρίσημος

Ἦχος λ πα Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.219*

ΠΑ

α νο μι ι ι αν 6 και ου μη συν δυ α α σω με

ΝΗ

τα α των ε ε χλε χτω ων αυ των ν

Π

ΔΙ ΝΗ

αι δευ σει με δι ι και ος δ εν ε λε ει

ΠΑ

και ε λε εγ ξει με 6 ε λαι ον δε α μαρ τω

ΝΗ

λου δ μη λι πα να α α τω την κε ε φα λη η ην μου ν

Ο

ΔΙ ΝΗ

τι ε ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις

ευ δο κι αις αυ των δ κα τε πο θη σαν ε χο ο με

να πε τρας οι οι χρι ται αι αυ των ν

α

κου σον ται αι τα ρη μα τα α μου ο

τι η δυ υν θη σαν 6 ωσ ει πα α χος γης ερ

ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ρα α α γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα
ο στα α αυ τω ων πα ρα α τον α α α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο ο φθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη η η αν τα
νε ε λης τη ην ψυ χη η ην μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συν
ΠΑ ΝΗ
ε στη σαν το ο ο μοι χαι α πο σκαν δα α α
ΠΑ ΝΗ
α α λων των ερ γα ζο με ε ε νων την α α νο
μι ι ι αν
Π ΠΑ
ε σου ου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

ΔΙ

τω ων οι α μαρ τω λοι κα τα μο νας ει μι

ΝΗ

ε γω ε ε ως αν πα ρε ε ελ θω

ΝΗ ΔΙ ΝΗ

Φ ω νη η μου προς Κυ υ ρι ον ε κε κρα ξα

ΠΑ ΝΗ

φω νη η η μου προς Κυ υ ρι ον ε ε δε η η η

θην

ΔΙ ΝΗ

Є κ χε ω ε νω ω πι ον αυ του την δε η σι

ιν μου την θλι ι ψι ιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγ γε λω

ΝΗ

Є ν τω ε κλει ει ει πειν εξ ε μου το πνευ

μα μου και συ ε ε ε γνω ως τας τρι βους μου

ΔΙ
ν ο δω τα αυ τη η η ε πο ρευ ο ο
ο μην ε ε χρυ ψα αν πα γι ι δα μοι
ΝΗ
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ η η ην ο ε πι ι γι νω ωσχων με
ΔΙ ΝΗ
πω λε το φυ γη η η απ ε μου και ουκ
ε ε ε στιν ο εκ ζη τω ω ων τη ην ψυ χη η ην
μου
ΔΙ ΝΗ
κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
ΠΑ ΝΗ
ει η ελ πι ι ις μου με ρι ις μου ει ει εν γη η ζω
ω ων των

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦχος λ ἡ Νη χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.98/1138*

Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης

Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι

πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος η του Κυ ρι ου

α μνας την αυ του ε θε λου σι ον μι μου με νη νε χρω

σιν δι α πο νων α θλη σε ως χει με νη τα φω αι

μα τος προσ χυ σιν α να πη γα ζει σθε νει του Πνευ μα τος

ο ο α ρυ ο με νοι εις ψυ χων κα θαρ σι ον τω

του παν τος αι νε σιν προσ α γο μεν Θε ω ε κα α στο ο

τε
Θ ν ε χεν του ο νο μα τος σου υ πε
μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ
χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη
μου ε πι τον Κυ ρι ον
Μ αρ τυς α λη θως παν ευ φη με θη ρων ε πε σχες
ορ μας Δα νι ηλ ως το προ τε ρον και πυ ρος εν χα ρι
τι Δ ευ χε ρως κα τε τολ μη σας και πα σαν αλ λην βα
σα νον στερ ξα σα ε δε ξω νι κης στε φος α μα ραν τον
και α νε λη λυ θας προς τον σοι πο θου με νον πε ρι

χα ρως ο θεν σε γε ραι ρο μεν και μα κα ρι ι ζο ο
μεν
πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος
α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ
ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
Θ ει ων πα τε ρων συν α θροι σμα πι στε ως ο ρον
τη ση κο ρυ φη ε πι τι θε ται ον περ παν α οι δι με
ηγ κα λι σω φυ λατ του σα την θει αν πι ι στιν α πα
ρα σα λευ τον εκ τρε πο με νη α πα σαν αι ρε σιν και
κα ται σχυ νου σα τους του ψευ δους εν δο ξε προ α σπι στας

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ἦχος Γ΄τος Βου Χ΄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.100/1140*

σι του Πνευ μα τος λ με σι τει αις σου ι ε ραις Ευ φη μι

α π q δι α του το με τα πο θου ευ φη μου ου μεν την ι

ε ρα αν σου παν η γυ ριν λ

α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη λ ε

παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι λ

Κ αι πυ ρι προσ ω μι λη σας π q και βα σα νοις εκ

δε δο σαι λ και εν λαχ κω βε ε βλη σαι καλ λι παρ θε

νε λ σ και τοις τρο χοις ε πι τε θει σαι π q εξ ω ων σε

ερ ρυ σα το ο των ο λων ποι η της Δ ϟ κα ται σχυ νας

τον ταυ τα σοι σ μη χα νω με νον λ και δο ξα α σας

σε μαρ τυς Ευ φη μι ι α δ την κη ρυ ξα σαν τον ε

ε να Χρι στον εν δυ υ ο ταις φυ σε σιν λ

χ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας λ και η α λη θει α του Κυ ρι ου χ

με ε νει εις τον αι ω ω να λ

Θ υ τυ χη και Δι ο σκο ρον π q και τους του τοις ο

μο φρο νας λ α κε φα λους α α μα τε και πα ρα φρο

νας λ σ τους α νι α τως νο ση σαν τας εις τε ε λος

κα τη σχυ νεν Ευ φη μι α η σε πτη δ και Χρι στο ον

α νε κη ρυ ξε σ ταις θε λη σε σιν λ εν ερ γει αις τε α μα

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.31*

η η τον και πε ποι χιλ με ε ε ε νη η ε

λαι ω τη η ης α α γνει ει ει ας και τω αι αι μα

τι ι της α α θλη η σε ε ε ε ως και βο ω

σα α προ ος α αυ τον εν α γαλ λι α α α σει την λαμ

πα α δα α α κα τε ε χου ου ου ου σα εις ο

σμην μυ ρου σου ε δρα μον Χρι στε ο Θε ε ος ο τι

τε ε τρω ω μαι της σης α γα α πης ε ε ε ε

γω μη η χω ω ρι ι ση η ης με Νυ υμ φι

ε ε ε ε που ου ρα α νι ι ι ι ε αυ της ταις ι

ι ι κε ε σι ι ι αις κα α τα α πεμ ψο ον η

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.300/656*

η η η τον και πε ποι χιλ με ε ε ε νη

η ε λαι ω τη η ης α α γνει ας και τω αι αι μα α

τι ι της α α θλη η σε ε ε ε ως και βο ω

σα α προς α αυ τον εν α γαλ λι ι α α α σει ει

την λαμ πα δα α α κατ ε ε χου ου ου ου ου

σα εις ο σμην μυ ρου σου ε δρα μον Χρι στε ο

Θε ε ος ο τι τε ε τρω ω μαι της σης α γα

α α πη ης ε ε ε γω μη η χω ω ρι ι ση ης

με Νυ υμ φι ε ε ε επ ου ου ρα α νι ι ι ι

ε αυ της ται αι αις ι ι ι κε ε σι αις κα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.77*

βλη η με ε ε νη η ταις α ρε ταις το ο ο α η η

ητ τη η η η τον και πε ποι χιλ με ε ε νη η

ε λαι ω τη η ης α α γνει ει ει ας και το αι

αι μα α τι ι ι της α θλη η σε ε ε ε ως και βο

ω ω σα προ ος α αυ τον εν α γαλ λι ι α α α σει την

λαμ πα α δα α α κα τε ε χου ου ου ου σα εις

ο σμην μυ ρου σου ε δρα μον Χρι στε ο Θε ε ος ο τι

τε ε τρω ω μαι της σης α γα α α πη ης ε ε

ε γω μη η χω ω ρι ι ση ης με Νυ υμ φι ε ε ε ε ε

που ρα α νι ι ι ι ε αυ της ταις ι ι ι κε ε σι

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.75*

αρ α α α α α μα και ος ρο φο θλη και α

α ε ε ναι ταις α ρε ταις βλη με βε ρι πε τυς

ον ο ναι ο ο ηι ηι ηι ηι ηι ηι α η ο το

ναι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ποι κιλ και πε

ω ω ναι ας α γνει ει ει ει ει α ης η τη ω

ε ε ε ε ε σε η η θλη α τι τη α α μα αι αι

υ α α ος προ α σα ω ω ω βο και ως ε ε

α αλ λι ι ι α γα α α α εν ον το

α α α α α α α α ια α α α σει χ q την λαμ πα

α α α α α δα α α α α κα α τε ε ε ε ε χου

ρου μυ ην η η σμη ο εις σα ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

α α α α ια α α α α δρα ε ε ε σου ου

ι τι ο ος ε ε ε ο ο Θε ε ε ε ο Χρι στε μον

ω γω ε πης α α α α γα α ης ης μαι ω ω τρω ε τε

η η μη ι ι ι ι ι ι ι μη η η χω ω ρι ι ι ι ι ι ι ω

ι ι ι φι υμ νυ μη ης με ση ι ι ι ι ι ρι ω χω

ι ε ι ιν α α α α α α που ρα ε ε ι

αυ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

το παν ιν ι η η η μι ο ον ψο πε εμ α τα κα

ις αις αι ι ι ι ι ι σι χε ι ται αις ης τη

δυ να α με ε Σω τη η η ηρ τα α α α α

ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

η η σου

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.219*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι χαι αι αι Υι υι ω χαι

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

πκπ

Θ χ δε ξι ω ων του ου ου Σω ω τη η η η η ρο

ος πα ρε ε ε στη η η η πα αρ θε ε ε

νο ος χαι α θλη φο ο ρο ο ος χαι μα α α αρ

τυς πε ρι ι βε βλη με ε ε ε ε νη η

η ταις α ρε ται αις το ο ο α η η η η ητ τη

η η η τον και πε ποι χιλ με ε ε νη ε

λαι αι ω ω ω τη η ης α γνει ει ει ει ας και

το αι μα τι της α θλη η σε ε ε ως και βο

ω σα α προς αυ τον εν α γα α α αλ λι α α

α α σει την λαμ πα α δα α κα τε ε ε ε χου

ου ου ου σα εις ο σμην μυ ρου σου ε δρα μον Χρι

στε ε ο ο ο Θε ος ο τι τε ε τρω ω μαι

αι της σης α γα α πης ε ε γω ω μη χω

καὶ οὕτω

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ ⸏ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
τομος γ΄ μέρος α΄ 1965 σ.77*

ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ
αι Υι ω χαι α α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α
τι
ΠΑ ΔΙ
χ δε ξι ω ων του ου ου ου Σω ω ω τη η η
η ρο ο ο ο ο ο ο ος πα ρε στη η πα
ΠΑ ΔΙ
αρ θε ε ε ε ε νο ος χαι α θλη φο ο ο ο
ΠΑ
ο ο ρο ο ος χαι μα α α αρ τυς πε ρι
βε βλη με ε ε ε νη ταις α ρε ε ται αις το ο α
α η η η ητ τη η η η τον χαι πε ε ποι χιλ
ΚΕ ΜΕΛ ΓΑ
με ε νη ε λαι αι ω ω ω τη η η η ης α
γνει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ας

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

χαι τω αι μα τι της α θλη η η σε ε ε ως και βο

ΔΙ ΚΕ

ω ω σα α α προ ος α α αυ το ον εν α γαλ

ΠΑ

λι α α α α α α α α α σει τηνλαμ πα α δα α

ΔΙ

κα τε ε ε χου ου ου ου σα εις ο σμην μυ

ΠΑ ΔΙ ΜΕΛ

υ υ ρου σου ου ε ε ε ε ε δρα α α α μον

ΠΑ ΔΙ

Χρι στε ε ε ε ο ο Θε ε ο ος ο τι

τε τρω μαι της σης α γα πης ε ε γω μη χω

ΔΙ ΠΑ

ρι σης με Νυμ φι ι ε ε ε ε ε ε ε

ΚΕ

ε που ου ου ρα α α νι ι ι ι ε αυ της ταις

ΜΕΛ ΚΕ ΜΕΛ ΔΙ

ι κε σι ι ι αις κα τα α πε εμ ψο ο ο ο

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ⸏ Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.88/1128*

ρι βε βλη με ε ε νη ταις α ρε ταις το ο α

η η ητ τη η η η τον και πε ποι χιλ με ε ε

ε νη ε λαι ω ω ω τη η ης α α γνει ει ει

ας και τω αι αι μα α τι της α θλη η η σε

ε ε ε ως και βο ω σα α προς α αυ τον εν α γαλ

λι α α α σει ει την λαμ πα α δα α α κα τε

ε χου ου ου ου σα εις ο σμη ην μυ υ ρου σου

ε ε ε ε δρα α α α μον Χρι στε ο Θε ε ος ο

τι τε ε τρω ω μαι της σης α γα α α πη ης ε

ε ε γω μη η χω ω ρι ι ση ης με Νυ υμ φι ε ε

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.162*

η η η σει ει ει ει σου τον α α λο ο ο χε ευ

τον το ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ

λαμ ψας Υι ος μο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ

σου ου της α α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α

φρα α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε ε ο

ο ος υ υ πα αρ χων και φυ σει γε νο με νος α αν

θρω ω πος δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α

δα α προσ ω ω ω ω πων τε ε μνο ο με ε ε ε νος αλλ

εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως

γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.271#

χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος Μο ο νο

γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης

προ ο η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω

θεις φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων

και φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α

προ σω ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ

α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω

ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε

ευ ε σε μνη πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι

Σύντομον

Ἦχος λ πλ. Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.506*

θεις φυ υ σει Θε ος υ πα αρ χων και φυ σει γε

νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α

δα προ σω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δυ φυ σε

ων α συγ χυ τως γνω ω ρι ζο με νος αυ τον ι κε τευ

ε σε μνη παμ μα κα ρι στε ε λε η θη ναι τας ψυ

χας η μω ω ων

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.13*

Κ αι αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω

ω νω ω ω ω ω ων α α μην
Τ ι ι ις μη η η η η μα κα ρι ι σει ει
σε παν α γι ι ι α α α Πα αρ θε ε ε ε
νε ε ε ε ε ε ε ε τι ις μη α νυ υ μνη η
σει ει α νυ υ μνη η σει ει σου τον α λο ο ο ο
χε ευ το ον το ο ο ο ο ο ο ο ο κον ο
γα αρ α α χρο ο ο ο νω ω ω ως ε εκ Πα α α
α τρο ο ο ο ο ος ε εκ λα α α α α α α αμ
ψας Υι υι υι ο ο ο ος μο ο ο ο νο ο γε ε νη
η η η η η η ης ο αυ το ος ε εκ σου ου

α θεν ηλ η ο προ ης η γνη α α α ης τη ου ου

ω ω ω ω χω αρ α σα ως ω ω ω στω α α α φρα

ε Θε ει σει υ υ υ φυ θεις ω χω αρ α σα

Θε υ υ υ υ υ υ υ υ υ ος ο ο ο ε

ι ο ος υ πα α α α α αρ χων χαι

ος ο ο νο ε ε ε με ο ο νε γε σει υ υ φυ

ι ι ος ο ο ανθρω πο ανθρω α α α ω ω ω ανθρω α α α

ε σε υ υ φυ ι δι α α δυ εν αλλ νος με ε ε ε

ο ο ο ο μνο πων τε ω ω ω ω προσ δα α α α

δυ εις ουχ ου μας η η ι ι δι ι ι ι ι

ι ι ι ι δι ι ι η η μας ου ουχ εις δυ

α α α ανθρω πο ο ος δι ι

α α α ω ω ω α α α ανθρω ω ω ω θρω αν α α α

φυ υ υ σει γε νο ο ο με ε ε ε νο ο ος

ο ος υ πα α α α α αρ χων χαι

ε ο ο ο ος υ υ υ υ υ υ υ υ υ ιυ υ υ Θε

ε Θε ει σει υ υ υ φυ θεις ω χω αρ α σα

ε ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι φυ υ σε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.101*

Κ αι νυ υν χαι αι αι α α ει χαι εις του ου

ου ους αι ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α

α α μην

Τ ις μη μα χα ρι σει σε παν α γι ι α α α α

Παρ θε ε ε ε νε τις μη α νυ μνη η σει ει ει

σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο ο

χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι

ο ος μο ο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου

ου τη ης α α α γνη η η ης προ η η η ηλ θεν

α φρα α α στω ω ως σαρ κω ω ω θεις φυ υ

σει ει Θε ε ε ο ο ο ο ος υ πα α αρ χων και

φυ σει γε νο ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι ι ι ι η η η μας ου ου ουκ εις δυ α

α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο με ε ε

νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α

συγ χυ τως γνω ω ω ρι ζο ο ο ο ο με ε ε

νος αυ τον ι ι κε ε τε ε ευ ε σε μνη

Πα αμ μα κα α α ρι ι ι στε ε λε η

θη ναι τα α α ας ψυ χα α ας η η η μω ω ω

ω ων

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ20*

φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων
χαι φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω πος δι ι
η η μα ας ουκ εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω
ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι
ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ τως γνω ρι ζο ο
ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη
πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
θη η η η η ναι αι τα α ας ψυ χα α ας η η
η η μω ω ω ω ων

Σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ/π ⸏ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ136*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Τ ις μη μα κα ρι σει σε παν α γι α α Παρ θε νε

τις μη α νυ μνη σει σου τον α λο χε ευ τον το κον ο γαρ

α χρο ο νως εκ Πα τρος εκ λαμ ψας Υι ος μο νο γε

νης ο αυ τος εκ σου της α γνη ης προ ηλ θεν α φρα στως

σαρ κω θεις φυ υ σει Θε ος υ παρ χων και φυ σει

γε νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α

δα προσ ω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δι φυ σε ων

Γαβριήλ Κουντιάδου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.106*

α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ο ος μο ο

νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου τη ης α α

α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α φρα α α στως σα

αρ χω ω ω θεις φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ

πα α αρ χων και φυ σει γε νο ο με ε ε νος

α αν θρω ω ω πος δι ι η η η η μας ουκ

εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο

ο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α δι φυ υ σε

ε ε ων α συγ χυ υ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με

ε ε νος αυ το ον ι ι κε ε τε ε ευ ε

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.71*

ΠΑ

ει ει σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο

ΜΕΛ ΠΑ ΔΙ

ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα

ΠΑ ΔΙ

αμ ψας Υι ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος

ΠΑ

εκ σου ου της α γνη η η ης προ ο η η η ηλ θε

ΝΗ

α φρα α α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε

ΖΩ ΜΕΛ ΔΙ

ο ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο

ΠΑ

ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος δι ι ι ι

ΜΕΛ ΚΕ

ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α

ΔΙ

προ σω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο ο ο με ε ε

ΠΑ

νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

α α αι αι αι αι χαι ον ο ο ο ο υι υι υι Υι

μα ευ ε ε ε Πνε ον ο ο ο α γι ι ι

ο ο ι ι ι ξι α α α ον ο ε Θε α α

α ον σε ε ε ε ε ε εν πα ο ο ο

οι οι αι αι αι ρο ι ι ι ι χαι σι ι ι ι α α α

ω φω αι αι αι σθαι ει ει μνει υ υ υ υ οις οι οι

ω αι αις αι αι σι ι ι αι αι αι αι αι αι αι ναι ω ω

Υι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου

ου ζω ω ω ω η η ην ο ο ο ο δι ι δου ους δι ι ιρ

ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο σμος

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

Θὶς τὴν Λιτὴν

Ἦχος ⸗ Πα ⸗

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.101/1141*

τυς η των τυ ραν νων τα θρα α α ση η κα ταρ

γη η σα α σα α και των κα κο δο ξων την α νοι

οι αν α πε λε ε εγ ξα α α α σα χαι αι αι αι

ροις της Χαλ κη δο νος το κα αλ λι ι στο ον θρε εμ μα

και των ορ θο δο ο ο ξων το α α σει στο ον ε ε

ε ρει ει ει ει σμα χαι αι αι αι αι αι ροις η δι

α Χρι στον τον νυμ φι ο ον σου την μεν α κμην του σω

μα α τος ταις βα σα α α νοις κα τα να λω ω ω σα

α α σα α τη ην δε ψυ υ χην ταις α κτι σι του

Πνε ευ μα α τος εκ λαμ πρυ υ υ να α α α σα

χαι ροις η πρε σβευ ου σα παν το ο τε ε η υ περ

των πι στει ει χαι αι πο ο θω τε λου ουν των σου τα α μνη

μο ο ο ο συ υ υ υ να * * χ να α α α

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ π ϊ Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

ΔΙ ΚΕ

Θ ε ε ο ο το ο ο κε ε ε ε Πα αρ θε ε ε ε

ΔΙ ΚΕ

νε χ χαι αι αι αι ρε ε ε ε ε π Κε χα ρι

τω ω με ε ε νη η η η Μα α ρι ι ι ι α

ΠΑ

ο Κυ υ υ υ ρι ι ο ος με ε τα α α σου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἡ συνέχεια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ ϋ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

Θ ε ο το ο κε ε ε ε Πα αρ θε ε ε νε
χαι αι αι αι αι ρε ε Κε χα ρι ι τω ω με
νη η Μα α ρι ι ι ι α ο Κυ υ ρι
ος με ε τα α α σου ευ λο ο ο ο γη η με
ε ε νη συ υ υ ε εν γυ υ υ ναι αι αι
ξι και ευ λο γη η με ε ε ε ε νο ο ος
ο καρ πο ο ος τη ης κοι λι ι α α ας σου
ο τι Σω τη η ρα α α ε τε ε κε ε ε ες τω ων
ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ω ων

Ἦχος λ̃ π̃ ϊ Κε

Θε ο το ο κε Πα αρ θε ε ε ε νε ε

χαι αι αι ρε ε Κε χα ρι τω με νη η Μα ρι

ι ι ι ι ι α ν̀η ο Κυ υ υ υ ρι ι ος με

ε τα α α σου ου ου ου ου ου ευ λο γη με ε ε

νη ν̀η συ υ εν γυ υ ναι αι ξι ι ι ι ι ι ν̀η

και ευ λο γη με ε ε ε ε νο ο ος ο χαρ πο ο ος

τη ης χοι λι ι α α ας σου ο ο τι Σω τη

η ρα α ε τε ε κε ες τω ων ψυ χω ω ων

η η η η μω ω ω ω ων

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ̈ Πα

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

Θε ε ο ο το ο ο χε ε ε ε Πα αρ θε ε ε ε

ΔΙ ΜΕΛ

νε χαι αι αι αι ρε ε χε χα ρι ι ι ι ι ι

ΔΙ

τω με ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε νη

ΓΑ ΚΕ ΔΙ ΠΑ

Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο

ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου

ΒΧ ΜΕΛ

ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε νη η η η

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι

ΚΕ ΔΙ

χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο

ΠΑ

ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἡ συνέχεια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος ἡ πλ. Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

ΔΙ ΚΕ

ε ε ε ε ε θε Παρ + κε ο ο ο ο ο ο ο τ

ι α ι ι ι ι χαι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ν ε ε ε ε ι

ΠΑ

ι ι ι ι ι ι ρε ι ι τε ι ρι ρι ι ρι ρε εμ + ι ι ι ι χαι ι ι ι ι

ι ι ι ρε ι

ΜΕΛ ΒΧ

Κ ε χα ρι τω ω με ε ε ε κε χα ρι τω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε η ν ι τι ι ι ι

ΜΕΛ

τι ι ι ι τε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ρι ρε τε ε ρε μ

ΓΑ

Χ ι ι ι ι ι ι ι ρε Μα ρι ι ι ι ι ι α

ΝΗ

ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι

ΓΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ

ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ΖΩ

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

τὸ τρίτον

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

Εἰς τὸν Στίχον

Προσόμοια

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.107/1147*

πα νη τον εκ της α γι ας σο ρου δω ρε αν προ χε

ο με νο ον νυν της παν ευ φη η μου με σον προ κει με νης

τε και ο ρω με νης τρα νως ην πε ερ μα κα ρι ζον τες πο

ο θω και πι στως γε ραι ρον τες παν τες θει οις εγ κω

μι οις κα τα στε ψω μεν

χ

Υ πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον

και προσ ε σχε μοι χ Δ και εισ η κου σε ε της δε η σε ως

μου

Є ε στης προ βη μα των καρ τε ρως δυσ σε βων τυ

ραν νων ως α α κμων πο νοις α νη λα τος μαρ τυς καλ λι

παρ θε νε Χρι στον κη ρυ υτ του ου σα Θε ο ον ει ναι

παν τε λει ον και σαρ κα λα βο ον τα εν δυ σι ταις φυ σε

σι και ταις θε λη σε ε σιν ο θε εν εις τους πο δας τον

το ο μον των αι ρε τι κων α πορ ρι πτεις ζη λω τον

η με τε ρον κα τε χου σα

Κ αι ε στη σεν ε πι πε τραν τους πο δας μου

και κα τευ θυ νε τα δι α βη μα τα α μου

Μ α αρ τυ υς Ευ φη μι α του Χρι στου παν τες ευ

φη μου μεν εν πι ι στει και μα κα ρι ζο μεν ι ε

ροις εν α σμα σι και με λω δη μα α σι την σε πτην σου

πάν η γυ ρίν εἰς ἐν συν ἐλ θο ὸν τες ους το νυν συν

η θροι σεν ὁ Βυ ζάν τι ὢν ποι μὴν ὸν πε ερ φρου ρει φυ

λατ τε σκε ε πε καὶ η μας παν τοι ας εκ βλα βης λυ

τρω σαι πρε σβεῖ αις σου παν εὐ φη με

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.28*

Δ ὁ ὁ ὁ ξα Πα τρὶ καὶ Υἱ υἱ ὡ καὶ ἁ γι ἰ ὡ

Πνε ευ μα α α τι

πε

Η δι ὴν θι σμε νη ταις ἁ ρε ε ταις καὶ πε

φω τι σμε ε νη η η τὸν λο ὸ γι ἰ ἰ ἰ σμὸν η η

μυ υ ρα προ ο χε ου ου ου σα εν ται αις χαρ
δι αι αις τω ων πι ι ι ι στων η εκ της ε ω
ας α α α να τει ει ει ει λα α α α σα ως
α στη η ηρ φα ει ει νος και α θροι σμο ον ποι η σα
σα α δι α της του α γι ου Πνευ μα τος ε πι φοι
τη σε ως των θει ει ω ων πα τε ε ε ε ρων
μη δι α λι ι πης υ περ η η μων δυσ ω που ου
σα προ ος Κυ υ ρι ι ι ι ον Ευ φη μι α παν
ε ε ε εν δο ο ο ο ξε σω θη η ναι τα ας ψυ χα
α ας η η η η μων

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Μουσική Κυψέλη Α'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.63*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.74*

ΠΚΠ

η η μυ υ ρα α προ ο χε ε ου ου ου σα εν

ται αις κα αρ δι αι αις των πι ι στω ω ων η

εκ της Ε ω ας α α να τει ει ει ει λα

α α α σα ως α στη η η ηρ φα α α ει ει

νος και α θροι σμο ον ποι οι η σα α σα α της του

α γι ου Πνευ μα τος ε πι φοι τη σε ε ως τους θει ει

ου ους πα τε ε ε ρας μη δι α λι πης υ περ η

η μων δυσ ω που ου σα προ ος Κυ υ ρι ι ι ι ον

Ευ φη μι α α παν ε ε ε εν δο ο ο

ο ξε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Ἦχος λ̅ π̅ ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.71*

η εκ της ε ω ω ω ω ας α να τει ει ει ει λα

α α α σα α ως α στη η η ηρ φα α ει ει νο

ο ο ος και α θροι σμον ποι η η σα α σα δι α της

του α γι ι ι ου ου Πνευ μα α α τος ε

πι φοι τη η η η η η σε ε ως των θει

ει ει ει ω ω ω ω ων πα α α τε ε ε ε ε

ε ε ε ε ιε ε ε ε ρων μη δι α λι ι ι ι

πης υ πε ε ερ η η μων δυσ ω που ου ου ου

σα προ ος Κυ προ ος Κυ υ ρι ι ον Ευ φη μι

ι ι ι α πα αν ε ε ε ε ευ φη η με ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.215*

χε ε ου ου σα εν ταις χαρ δι ι αι αις τω ω ων πι

στων η εκ της ε ω ω ω ας α α να τει

ει ει λα α α α σα ως α στη ηρ φα α α

ει νος και α θροι οι σμο ον ποι η η σα α α σα

της του α γι ου Πνευ μα τος ε πι φοι τη η σε ε ε

ως του ους θει ει ει ει ου ους πα τε ε ε ε ε

ρας μη δι α λι ι ι πης υ πε ε ερ η μω ων

δυ σω που ου σα προ ος Κυ υ υ υ ρι ι ι

ον Ευ φη μι ι ι α παν ε ε εν δο ο

ο ο ξε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.109/1149*

ων πι ι ι στων η εκ της Ε ω α ας α να τει
ει ει λα α α α σα ως α στη η η ηρ φα α
ει ει νος χαι α θροι σμο ον ποι οι η σα α σα α
δι α της του α γι ου Πνευ μα τος ε πι φοι τη σε ε
ως των θει ει ει ει ω ων πα τε ε ε ε ρων μη
δι α λι πης υ περ η η μων δυσ ω που ου σα προς
Κυ υ ρι ι ι ι ον Ευ φη μι ι ι α παν ε ε
ε ε ε ε ε ευ φη η η η παν ε ευ φη η
με ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε σω
θη η η η ναιαι τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Θεοτοκίον

Δοσιθέου Κατουνακιώτου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.240*

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Θ ε ο το κε συ ει η αμ πε λος η η α
λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε
ι κε τευ ο με εν πρε σβευ ε Δε σποι να με τα της Α α
θλη φο ρου χαι παν των των α γι ι ι ων ε
λε η θηναι τας ψυ χα ας η η μω ων *
η η μω ω ων *

Νῦν ἀπολύεις

Θεοτοκίον

Ἦχος λ̞ π̞ ⸏ Δι̞

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.146/901#

Νῦν ἀπολύεις

Νῦν ἀπολύεις

Ἀπολυτίκιον

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Θεοτοκίον	Θεία Λειτουργία	Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν	
Ἑσπέρας Ὄρθρος		Εἰσοδικὸν	Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Θείας πίστεως

Ἦχος ἡ Γα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.306*

Θεοτοκίον	Θεία Λειτουργία	Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν	
Ἑσπέρας Ὄρθρος		Εἰσοδικὸν	Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Θείας πίστεως

Ἦχος ἡ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.629*

Λ ι αν ε ευ φρα νας τους ορ θο δο ξους ἡ και κα τη

η σχυ νας τους κα κο δο ξους ἡ Ευ φη μι α Χρι στου ου

καλ λι παρ θε ε νε πq της γαρ τε ταρ της Συ νο ο δου ε κυ

ρω σας χq α οι πα τε ρες κα λω ως ε δο γμα τι ι σαν πq μαρ

τυς εν δο ξε Χρι στον τον Θε οσ ον ι κε τευ ε χq δω ρη

σα σθαι η μιν το με γα * ε ε λε ε οσ ἡ

τὸ τέλος * ε λε ο ο ο ος χ ἡ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι ἡ τὸ ἴδιο

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θείας πίστεως

Ἦχος ϊ Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.218#

Λ ι αν ευ φρα νας τους ορ θο δο ξους ϊ και κα

τη η σχυ νας τους κα κο δο ξους ϊ Ευ φη μι α

Χρι στου ου καλ λι ι παρ θε ε νε π/ϊ της γαρ τε ταρ της συν

ο ο δου ε κυ ρω σας χ/ϊ α οι πα τε ρες κα λω ως

ε δο ο γμα τι ι σαν π/ϊ μαρ τυς εν δο ξε Χρι στο ον τον Θε ον

ι κε τευ ε χ/ϊ δω ρη σα σθαι η μιν το με γα *

ε ε λε ε ος ϊ

τὸ τέλος

* ε λε ο ο ο ος ϊ

Λ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θείας πίστεως

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.110/1150*

Λι αν ε ευ φρα νας τους ορ θο δο ξους και κα

τη η σχυ νας τους κα κο δο ξους Ευ φη μι α

Χρι στου ου καλ λι ι παρ θε ε νε της γαρ τε ταρ της Συν

ο ο δου ε κυ ρω σας α οι πα τε ρες κα λω ως ε

δο ο γμα τι ι σαν μαρ τυς εν δο ξε Χρι στον τον Θε ον ι

κε τευ ε δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε

λε ε ος

τὸ τέλος

ε λε ο ο ο ος

Θεοτοκίον
Ἑσπέρας Ὄρθρος
Θεία Λειτουργία
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν
Εἰσοδικὸν Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Θεοτοκίον

Ἦχος πλ δ Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.73*

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Κάθισμα](#)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Θεοτοκίον

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.115#

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Κάθισμα](#)

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

Ἦχος ἡ Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.49*

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἦχος ἡ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.218*

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α323*

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.115#

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ. ↑

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↓

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ἠ Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.50*

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ. ↥
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↧

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος ἡ Γα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.428*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

μετὰ τὴν α᾽ στιχολογίαν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος δ̈ Κε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.110/1150*

Η νυμ φη και α μνας τε τρω με νη τω πο θω Χρι

στε του ε αυ τη ης ου ρα νι ου νυμ φι ου ο πι σω

σου ε ε δρα με ε την λαμ πα δα α κα τε ε χου σα την

δι ε λαι ον των α ρε των α νημ με νην ταυ της α α παν

τας ρυ σαι παν τοι ων κιν δυ νων πρε σβει αις ως ευ σπλαγ

χνος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος δ' Δι χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.111/1151*

πλη θυς και τα προσ ω πα α αυ των υ βρε ως πε

πλη σται πολ λης ο τε ε ω ρων πο σι σου κα τε ερ

ρι με ε ε νον τον το μον ε αυ των τον δε η με ε

τε ε ρον τι μι αις σου χερ σι κα τε χο ο με ε

νον κα τη γο ρουν τα α νοι αν εν δι ι ι κως των

κα κο δο ξω ων και κρα ζο ον τα Χρι στο ος ε τε

ε ε χθη δι πλους τη φυ σει δι πλους δε και ται αις θε λη

η σε σι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Θεοτοκίον, Αὐτόμελον*

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.

Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα·...
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·...
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα·...
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα·...
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·...
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα·...
Τὴν σελήνην, κ᾽ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα·...
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα·...
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα·...
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα·...
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα·...
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα·...
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα·...
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα·...
Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα·...
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα·...
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα·...
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα·...
Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα·...

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα·…
Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα·…
Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα·…
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Δόξα, Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐκλογὴ εἰς μάρτυρας

Ἦχος λ ⲡ ⲧⲏⲛⲟⲩ

Καὶ δύναμις. Ἀλληλούϊα
Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Ἀλληλούϊα
Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.
Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι, μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.
Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντες σε ἦραν κεφαλήν.
Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.
Εἶπον, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους.
Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ.
Τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.
Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ.
Ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
Ἐδοκίμασαν ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.
Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.
Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου.
Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν.
Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.
Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς.
Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.
Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Ἀλληλούϊα

Δοῦλοι Κύριον

μέλος σύντομον

Ἦχος ⸗ Πα

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Δ ου λοι Κυ ρι ι ο ον αλ λη λου ι ι α π q

λ ι νει τε το ο νο μα Κυ ρι ι ου αι νει τε δου

ΝΗ ΠΑ
λοι Κυ ρι ι ον αλ λη λου ι α π q

ΠΑ
Ο ι ε στω τες εν οι οι κω Κυ ρι ι ου εν αυ λαι αις

ΝΗ ΠΑ
οι οι κου Θε ου η η μων αλ λη λου ι α π q

ΠΑ
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θο ος Κυ

ΝΗ
ρι ος Δ ψαλ λα τε τω ο νο μα τι αυ του ου ο τι κα λον ν

ΠΑ

αλ λη λου ι α

Ο ο τι τον Ι α χωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο

ΝΗ

Κυ ρι ος Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυ τω

ΠΑ

αλ λη λου ι α

Ο τι ε γω ε γνω κα ο τι με γας ο Κυ ρι

ΝΗ

ος και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους

ΠΑ

αλ λη λου ι α

Π αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η

σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα

ΝΗ ΠΑ

λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι

α
ΠΑ
λ
να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
ΝΗ
ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α
ΠΑ
ο
ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το τοκα Αι γυ υ πτου α πο
ΝΗ
ΠΑ
αν θρω που ε ως κτη η η νους αλ λη λου ι α
ΠΑ
ϵ
ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω
ΝΗ
σου Αι γυ πτε εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου
ΠΑ
λοις αυτου αλ λη λου ι α
ΠΑ
ο
ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α

ΝΗ ΠΑ
πε ε χτει νε βα σι λεις χρα ται ους αλ λη λου ι α
ΠΑ
Τ ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον
Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν και πα α σας
ΝΗ ΠΑ
τας βα σι λει ας Χα να αν αλ λη λου ι ι α
ΠΑ
Κ αι ε δω κε την γην αυ των χλη ρο νο μι ι αν
ΝΗ ΠΑ
χλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του αλ λη λου
ι ι α
ΔΙ
Κ υ ρι ε το ο νο μα σου εις τον αι ω ω
ΠΑ ΝΗ
να και το μνη μο συ νο ον σου εις γε νε αν και γε
ΠΑ
νε αν αλ λη λου ι ι α

ΠΑ
Ο
τι χρι νει Κυ ρι ος τον λα ον αυ του και
ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα κλη θη σε ε ται αλ λη
ΝΗ
ΠΑ
λου ι ι α
Τ
α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον και
ΔΙ
ΠΑ
χρυ σι ι ον ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων αλ
ΝΗ
ΠΑ
λη λου ι ι α
C
το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν ο φθαλ
ΠΑ
μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται αλ λη λου ι
ΝΗ
ΠΑ
ι α
ΠΑ
Ω
τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται

ΝΗ ΠΑ
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των αλ λη
λου ι ι α
Ο ΠΑ
μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες
αυ τα και παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις αλ
ΝΗ ΠΑ
λη λου ι ι α
Ο ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ι χος Ισ ρα ηλ ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ι α
Ο ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ι χος Α α ρων ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ι α
Ο ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ι οι χος Λευ ι ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα, Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

5ηχον – Ῥυθμὸς τρίσημος
Ἦχοι: α΄, πλ.δ΄, πλ. β΄, βαρύς, α΄

ψαλμός 135

Ἦχος Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

Є ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω ω Θε ω

των θε ω ω ων Αλ λη λου ι α π q ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι

α π q

Є ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω Κυ ρι ω

τω ων κυ ρι ι ι ω ω ων Αλ λη λου ι α π q

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

αυ του Αλ λη λου ι α π q

Τ ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα

μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α π q ο ο τι εις το

ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
Τ ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ
νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
Τ ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
Ἦχος

T
ω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο
ο ο νω ω ω A αλ λη λου ι α π ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου
ου ι α π
T
ον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η
με ε ε ρα α ας A αλ λη λου ι α π ο ο τι εις
το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ
λη λου ου ι α π
T
ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου
σι αν της νυ κτο ο ος A αλ λη λου ι α π ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α
Τ ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις
πρω ω το το χοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α
* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ
του ου ου Αλ λη λου ου ι α
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α
Κ αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α * ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α
π
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α π′ το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α π
Ἦχος λ π Πα
ν χει ρι χρα ται α και ε εν βρα χι ο
νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α π ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του
ου ου Α αλ λη λου ου ι α π
ω κα τα δι ε λον τι την Ε ρυ

θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις

A αλ λη λου ου ι α π ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου

ι α π

K αι δι α γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι

α με σου αυ τη η ης A αλ λη λου ου ι α π ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου A αλ λη λου ου ι α π

K αι εκ τι να ξαν τι Φα ρα ω και αι την

δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν Ε ρυ θρα α αν A αλ

λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω
ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Τ ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του
εν τη η ε ρη η η μω ω ω Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε
ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος Ζω

Τ ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου
ου ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α

Κ αι α πο κτει ναν τι βα σι λεις κρα ται ου ου
ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α

Τ ον Ση ων Βα σι λε α των Α α μορ ρε ε ε

ω ω ων A αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη

λου ου ι α

Κ αι τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν A αλ

λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω

να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου ι α

Κ αι δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι

α α αν A αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ

λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Κ λη ρο νο μι αν Ισ ρα η η ηλ δου λω
αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ
λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Ἦχος α΄. Πα
Ο τι εν τη τα πει νω σει η μων ε μνη

σθη η μω ων ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
Κ
αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ
τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
Ο
δι δους τρο φη η ην πα ση σαρ κι ι ι
Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω
να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα, Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐκλογὴ εἰς μάρτυρας

Ἦχος

Αγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας
Άγιον Όρος 2002 σ.269*

α α αλλη λου ου ου ι α

Δ ι α του το ου φο βη θη σο με θα εν τω τα ρατ

τε σθαι την γην και με τα τι θε σθαι ο ρη εν καρ δι ι

αις θα α λα ασ σω ω ων α αλλη λου ου ου ι α

Ο Θε ος τις ο μοι ω θη σε ται αι σοι μη

σι γη σης μη δε κα τα προ υ υ νης ο ο Θε ε ο

ο ος α αλλη λου ου ου ι α

Ο τι ι δου οι ε χθροι οι η χη σαν και οι

μι σουν τες σε η η ραν κε ε φα α λη η ην α αλ

λη λου ου ου ι α

Є πι τον λα ον σου κα τε πα νουρ γευ σαν το γνω ω

μην και ε βου λευ σαν το κα τα τω ων α γι ι ω ων σου

ου ου α αλλη λου ου ου ι α Δ

Є θεν το τα θνη σι μαι α των δου λων σου βρω μα τα

τοις πε τει νοις του ου ου ρα νου ου ου α αλ λη λου ου ου ι

α Δ

Т ας σα α αρ κας των ο σι ων σου τοις θη ρι

οις της γης ε ξε χε αν το αι μα αυ των ω ω σει υ υ υ υ

δωρ αλ λη λου ου ι ι ι ι α Δ

О τι ε νε κα α α σου θα να του με

θα ο λην την η με ε ραν ε λο γι σθη με εν ως προ βα

τα σφα γης αλ λη λου ου ι ι ι ι α

γε νη θη μεν ο νει δος τοις γει τοσιν η μων

και οι ε χθροι η μων ε μυ κτη ρι σαν η μας αλ λη

λου ου ι ι ι ι α

θου η μας εις πα ρα βο λην εν τοις ε θνε σι

κι νη σιν κε φα λης ε εν τοις λα οις αλ λη λου ου ι ι ι

ι α

ν τω κα τα θλα σθαι τα ο στα α μου ω νει δι

ζον με οι οι ε χθροι οι οι οι μου αλ λη λου ου ι ι ι ι

α
Κ
αι ε γε νο ο ο μην με μα στι γω
με ε ε ε νος ο λην την η με ε ραν και ε
πι το αλ γος των τραυ μα των μου ου προσ ε ε θη η καν
αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Θ
πυ υ υ ρω σας η μας ως πυ ρου ται τοαρ
γυ ρι ον εισ η γα γες η μας εις την πα γι ι ι δαν ε
θου θλι ι ψεις ε πι των νω ω ω τω ων η η
μων αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Δ
ι η ηλ θο μεν δι α πυ ρος και υ υ δα τος

και ε ξη γα γες η μας εις α να ψυ χην ευ φραν
θη τε ε πι Κυ ρι ον και α γαλ λι α α σθε δι ι
και αι οι αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Ο τι Κυ υ ρι ος εν γε νε α δι και αι ων
και η κλη ρο νο μι α αυ του εις αι ω ω να α
ε ε ε ε σται αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Є κε ε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι
ος εισ η κου σεν αυ των και εκ πα σων των θλι ψε ων αυ
τω ων ε ρυ σα το αυ τους αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Ο φθαλ μοι Κυ ρι ι ου ε πι δι και ους και ω τα

αυτου εις δε ε η σι ιν α αυ των αλ λη λου ου

ι ι ι ι α

Ο τι δι και ος Κυ ρι ος και δι και ο συ νας η

γα πη σε πολ λαι αι θλι ψεις των δι και ων και εκ πα σων αυ

των ερ ρυ σα το αυ του ους ο Κυ ρι ι ος αλ λη λου

ου ι ι ι ι α

Τ α εγ κα τα λειμ μα τα των α σε βων ε ξο λο

θρευ θη σον ται σω τη ρι α δε των δι και αι ων πα ρα α

Κυ ρι ι ι ι ου ου ου α αλ λη λου ου ου ι α

Φ ω ω ως α νε τει λε τω δι και αι ω και τοις

ευ θε σι τη χαρ δι α ε ευ φρο συ υ υ υ νη η η

α αλ λη λου ου ου ι α

υ φρα α αν θη τε δι και οι εν Κυ ρι ι ω

και ε ξο μο λο γει σθε τη μνη μη της α γι ι ω συ νης

αυ του ου ου α αλ λη λου ου ου ι α

γαλ λι α σθε δι ι και οι εν Κυ ρι ω τοις

ευ θε σι πρε ε πει αι νε ε σι ι ις α αλ λη λου ου

ου ι α

ις μνη μο ο συ νον αι ω νι ον ε σται δι

και ος τοις α γι ι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ

μα στω σε εν ο Κυ υ ρι ι ο ο ος α αλ λη λου ου

ου ι α

Θ

αυ μα στο ο ος ο Θε ος εν τοις α γι οις

αυτου παν τα τα θε λη μα τα α αυ του εν αυτοι οι οις

α αλ λη λου ου ου ι α

Δ

ι ι και ος ως φοι νιξ αν θι ι σει και ω

σει κε δρος η εν τω Λι βα νω πλη η θυν θη σε ε ται

αι αι α αλ λη λου ου ου ι α

Є

υ φραν θη σε ται δι ι και ος εν Κυ ρι ω και

ελ πι ει ει επ αυ τον και ε παι νε θη σον ται παν τες οι

Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου

Ἦχος ⸗ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα… Ἀμήν.

Κάθισμα μετὰ τὸν πολυέλεον

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἦχος λ̇ π̇ ⲛ̇ Νη χ̅

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.112/1152*

Θ ν τη ευ ση μω ε ορ τη της παν ευ φη μου ϛ λ

μετ εγ χω μι ι ων ψαλ μι χως πι στων ο δη μος ϛ λ

ευ φη μη σω μεν πο θω Χρι στου ου την παρ θε νον ν̇ ⲛ̇ δο

γμα α των γαρ α νε δει ει χθη των πα τρι κων Δ̇ ⲛ̇ προ

στα α τις και με τα τε ε λος θαυ μα φρι κτον Δ̇ ⲛ̇ Ευ τυ

χη και Δι ο σκο ρο ον ε λεγ ξα σα ν̇ ⲛ̇ τους κα χως νο

ση σαν τας εις δο γμα Χρι στου Δ̇ ⲛ̇ ον υ μνου ουν τες δο ξα α

ζο ο μεν ν̇ ⲛ̇

Θεοτοκίον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Є υ χα ρι στου μεν σοι α ει ει Θε ο το κε και
με γα λυ νο μεν α γνη και προσ κυ νου μεν α νυ
μνουν τες τον το κον σου Κε χα ρι τω με νη βο ω
ων τες α κα τα παυ στως σω σον η μας Παρ θε ε νε
παν τε λε η μον ως α γα θη και δαι μο ο νων
εξ αρ πα σον λο γο θε σι ου φο βε ρου εν ω ρα της
ε τα σε ε ως μη αι σχυν θω ω μεν οι δου ου λοι οι σου

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

Θ χ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου (β΄)

Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε απ ε ξη ραμ

με νοι (β΄)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

λ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀργόν — Ἦχος Βȣ — Πανδέκτη Ὄρθρος 1850 σ.34#

λε ε μει με ε ε πα α α θη η 6 λ αλλ αυ τος
α αν τι λα α α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη
η ηρ μου ου 6 λ (β′)

Ο
ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α
πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου 6 λ ως χο ο ορ
το ο ος γα αρ π q πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε
ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι 6 λ (β′)

Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα
α τι ι 6 λ

α
γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω

ω ου ου ου ται αι χαι αι αι αι χα θαρ σει υ υ ψου ται αι
λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι
α δι χη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο χρυ
υ υ φι ι ι ω ως
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α α μη ην
Ⲁ γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ υ υ
ζει τα τη ης χα α α ρι το ο ος ρει ει ει
θρα α αρ δε ευ ο ο ον τα α α πα σαν την
χτι ι ι σι ι ι ιν προς ζω ω ο γο νι ι ι α

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀργόν

Ἦχος δ΄ Βυ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

Θ
κ νε ο τη η το ος μου πο ο ολ λα α α πο
λε ε ε μει με ε πα α α θη η αλλ αυ
το ος αν τι λα α βου ου ου και σω ω ω σον Σω
ω τη η ηρ μου ου (6΄)

Ο
ι μι σου ου ου ουν τε ες Σι ι ω ων αι σχυ υν
θη η η τε ε ε ε α α πο του Κυ
υ ρι ι ι ου ου ως χο ο ο ο ορ το ο ο

ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη

ρα με ε ε ε ε νοι οι 6 λ (6′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι αι α γι

ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι 6 λ

α γι ω ω Πνε ευ μα α τι πα α α α σα α

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι χαι χα θα α α α

αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ

πρυ υ νε ε ε ται τη Τρι α δι χη η μο ο να

α α δι ι ι ι ε ε ε ρο χρυ υ φι ι ι ω

ως 6 λ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

Θ

α λα λ ολ ο ος μου ο ο ο τη το ο νε χ

α λε πο α θη η αλλ αυ

ο ος α αν τι λα α βου ου ου ου ου και σω ω

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου (β′)

Ο

θη υν σχυ ου ων αι ι ι Σι τες ουν ου σου μι ι

ι υ ρι Κυ του ο πο α ε ε ε τε η η

ι ου ου ως χο ορ το ο ο ος γα αρ πυ ρι

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με

ε ε νοι οι (β′)

Δ

ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και αι αι

αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

Ⲁ γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι χαι κα θα α α αρ

σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε

ται αι τη Τρι α δι κη η μο ο ο να α α δι ι ι

ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Ⲕ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω

ω νας των αι ω ω νων α α μη ην

Ⲁ γι ω Πνευ μα α τι α να βλυ υ υ ζει τα

τη ης χα α α α ρι το ος ρει ει ει θρα α

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

(β′)

σε σθε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι
(β′)
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
α γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου
ται και κα θα αρ σει υ ψου ου τε λαμ πρυ νε ται
τη τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ
φι ι ι ως
Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α ρι τος
ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι ι σιν προς

Προκείμενον

ψαλμὸς λθ′

Ἦχος λτος Βου χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.113/1153*

(β′)

Μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἰδιόμελον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
Θεσσαλονίκη 2007 σ.27*

Ἰδιόμελον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.31*

ΚΠ

φο ρο ο ος και αι μα α αρ τυς πε ρι βε βλη με

ε ε νη η ταις α ρε ται αις το ο ο α η ητ τη η

η η τον και πε ποι χιλ με ε ε ε νη η ε

λαι ω τη η ης α α γνει ει ει ας και τω αι αι μα

τι ι της α α θλη η σε ε ε ε ως και βο ω

σα α προ ος α αυ τον εν α γαλ λι α α α σει την λαμ

πα α δα α α κα τε ε χου ου ου ου σα εις ο

σμην μυ ρου σου ε δρα μον Χρι στε ο Θε ε ος ο τι

τε ε τρω ω μαι της σης α γα α πης ε ε ε ε

γω μη η χω ω ρι ι ση η ης με Νυ υμ φι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.114/1154*

θ
κ δε ξι ων του Σω τη η η η η ρο ος πα
ρε ε στη η η παρ θε ε ε ε ε ε νο ος
και α θλη φο ο ρο ο ος και αι μα α αρ τυς πε
ρι βε βλη με ε ε νη ταις α ρε ταις το ο α
η η ητ τη η η η τον και πε ποι κιλ με ε ε
ε νη ε λαι ω ω ω τη η ης α α γνει ει ει
ας και τω αι αι μα α τι της α θλη η η σε
ε ε ε ως και βο ω σα α προς α αυ τον εν α γαλ
λι α α α σει ει την λαμ πα α δα α α κα τε
ε χου ου ου ου σα εις ο σμη ην μυ υ ρου σου

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ π ἡ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.468#

πτι ανμο χθη ρι ανδι α φυ γων ο Ισ ρα η λι της

α νε βο ο α τω λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω

μεν (β′)

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.566#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π ολ λοις συν ε χο με νος πει ρα σμοις προς σε κα

τα φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ του

Λο γου και Παρ θε ε νε χ λ των δυ σχε ρων και δει νων

με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ

μι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον χο
ρη τη γα λη η νη χ λ τη του Υι ου και Θε ου σου
παν α μω με
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
C ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ σω πω Παρ θε
νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν προσ φευ γων α
να τει ει νω και την ψυ χην και την δι α νοι αν
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
N ο σουν τα το σω μα και την ψυ χην ε πι σκο πης
θει ας και προ νοι ας της πα ρα σου α ξι ω σον μο

Κανὼν ἁγίας Εὐφημίας, ᾠδὴ α΄

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.115/1155*

Ι α σε ων α φθο να η μιν προ χε εις χα ρι

σμα τα λ6 τοις πι στει προσ τρε χου σιν εν τω να ω σου σε

μνη λ6 και αι του σι σε εκ βα θους της καρ δι ας πq

και πο ο θω την μνη μην σου παν η γυ ρι ζου σι λ6

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι λ6

Ν α ος ε χρη μα τι σας κα τα σ τον θει ον α πο

στο λον λ6 εν ω περ ηυ δο κη σε Χρι στος ο Κυ ρι ος λ6 εν

οι κη σαι τε και εμ πε ρι πα τη σαι πq ψυ χη ης κα

θα ρο τη τι μα αρ τυς πο λυ α θλε λ6

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ π ⲁⲛ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.470#

(β′)
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.568#
των πι στων το στη ρι γμα μο νε φι λαν θρω πε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης τι θη μι
σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ με κυ βερ νη σον
προς τον λι με να σου των α γα θων η αι τι ι
α των πι στων το στη ρι γμα μο νη παν υ μνη τε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα ρα χον και
της α θυ μι ας την ζα λην δι α σκε δα σαι μου συ
γαρ Θε ο νυμ φε τον αρ χη γον της γα λη η νης

τον Χρι στον ε κυ η σας μο νη Παν α μω με
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ѳ υ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων αι τι ον
της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να βλυ σον
παν τα γαρ δυ να σαι ως δυ να τον εν ι σχυ υ ι
τον Χρι στον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Χ α λαι παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα θε σιν
ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι βο η θη σον
των ι α μα των γαρ αν ελ λι πη σε γι νω ω

Κανὼν ἁγίας Εὐφημίας, ᾠδὴ γ΄

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.116/1156*

η μοις εν α σμα σιν α ει την μνη μην σου γε ραι ρο μεν

την σην πλου τουν τες λαρ να α κα το λει ψα νον σου φε

ρου σαν το ι ε ρο ον και σε βα σμι ον

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Δν δρει ει ως κα τε βα λες τον ο ο φιν τον με

ε γαν σε μνη τον νο η τον δυ να μω θει σα χα ρι τι

Πα τρος Υι ου και Πνευ μα α τος της α συγ χυ του φυ

σε ως και τρισ η λι ι ου Θε ο τη τος

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Κάθισμα

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.117/1157*

Θεοτοκίον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.117/1157*

α μαρ τω λοι και αι τα πει νοι και προσ πε σω μεν εν

με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θους ψυ χης Δε σποι

να βο η θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι σθει σα σπευ σον

α πολ λυ με ε θα υ πο πλη θους πται σμα των μη α

πο στρε ψης σους δου λους κε νους σε γαρ και μο νην ελ

πι δα κε κτη με θα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ᾠδὴ δ' — Λουκᾶς Λουκᾶ

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

Σύντομοι

ᾠδὴ α'

Ἦχος Βγ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

α νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ται

πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μη

ᾠδὴ γ΄

ᾠδὴ δ΄

ᾠδὴ ε΄

Θ ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο

ξη σου δ' συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε

σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε

ε τοκας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε λ' σω τη

ρι ι αν βρα βευ ον τα λ'

ᾠδὴ ς'

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την

οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος q δευ τε τας χει ρας χρο

τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

τες λ'

ᾠδὴ ζ'

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα

ρα τον χτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το

ος ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο

το ο κος της Θε ο το κου δι ε σω σα το ο το τε

μεν τυ που με νος νυν δε εν ερ γου με ε νος τη οι

κου με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν τον

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*

ᾠδὴ γ΄

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο

ο το ο ο ο χε ὑ ὑ ὑ

ω σε ε ε ε ε ω ω ως σου του ου Υ υ ψι

στου ου π q ο προ φη η της Αβ βα α κουμ Δ ϡ κα τα

νο ο ων ε ε κραυ γα α ζε ε Δ ϡ δο ο ο ο ξα

τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι ε ε 6 λ

ᾠδὴ ε΄

θ ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α π q ε πι

τη θει ει α α δο ο ξη η σου Δ ϡ συ υ υ γα α α

α αρ α πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε 6 λ ε

σχες εν μη η η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α

α αν τω ων Θε ε ε ον χαι αι τε ε ε το ο ο *

ο κας Δ ϡ α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ο ον πα α

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

σα α α αν τα α αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η κα μι ι

ι νω ω ο το ο ο ο ο κος της Θε ε

ο το ο κου δι ε ε σω ω σα α το το ο τε ε με

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς

γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βȣ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.502#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καταβασία θ΄ ᾠδῆς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

χαι η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε
ω ω τω σω τη ρι μου

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν λ την ον τως Θε ο

το κον σε μεγα λυ νο μεν λ

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

τος λ και α γι ον το ο νο μα αυ του λ και το ε λε

ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον λ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ λ και εν

δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν λ την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Є ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ

του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α

καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ

ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα

θων χαι πλου τουν τας εξ α πε στει λε χε νους

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ χαι εν δο ξο

τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

τε ρας η μων τω Α βρα αμ χαι τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω νος

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ χαι εν δο ξο

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Σύντομος

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

Ἀργὴ

ᾨδὴ θ΄

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

Ἀργὴ (διασκ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

Ἐξαποστειλάριον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.120/1160*

Θεοτοκίον

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ̇ Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.531*

ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ον αι νει ει
υ υ υ ρι ι ι ον εχ των ου ου ουου ου ρα α
α εχ των ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ων
αι αι νει ει ει τε ε α αυ το ο ιο ο ο ον ε ε
ι ι ι ι ι ι ιι εν τοις υ ψι ι στοις σοι πρε
ε ε ε ε ε πει υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ε ε ε
ε ε ε ε ε τω Θε ε ω ω ω ω

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ἀ Πα χ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.140*

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἀ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.244#

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ἀ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.89*

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.323

Π α α α α α σα α πνο ο η χ ϊ αι νε σα α τω ω

τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον π ϊ αι νει τε τον

Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ω ων ου ου ρα α α

νων χ ο αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι

ι ι στοις χ ϊ σοι πρε πει υ υ μνος τω ω Θε ε ω

ω ω ω Δ ϊ

λ ι νει ει ει ει ει τε ε α αυ τον χ ϊ πα α αν τες

οι α α αγ γε λοι οι α α αυ του π ϊ αι νει ει

ει ει ει τε ε α αυ τον χ ϊ πα σαι αι δυ να α α

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ̇ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.90*

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β226*

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̆ π̆ ϋ̆ Κε χ̆

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β227*

ι νει τε αυ το ον η λι ος και σε λη νη αι νει
ει τε αυ το ον πα αν τα τα α στρα και το φως
ι νει ει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα
νων και το υ υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων
ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι
αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει ει λα το
και ε κτι σθη σαν
στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος προ οσ τα γμα ε θε το και ου
ου πα ρε λευ σε ται

Α
ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και πα σαι
α βυσ σοι
Π
υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται γι
ι δος τα ποι ου ουν τα τον λο ο γον αυ του
Τ
α ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ
πο φο ο ρα και πα σαι κε ε δροι
Τ
α θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη ερ πε τα
και πε τει να πτε ρω τα
Β
α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες και
πα αν τες κρι ται αι γης

N ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ υ τε ροι με τα νε

ω τε ε ρων ν' ηι αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι

ου χ' ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου μο

ο νου χ'

H εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και ου

ρα νου π' και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του χ'

Y μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του χ' τοις υι οι οις

Ισ ραη λ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω χ'

α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ν' η αι νε σις

αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ι ων χ'

Θ υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν

τι αυ τον χαι υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυ των

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω εν τυμ πα α νω χαι ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν

αυ τω

Ο τι ευ δο χει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του χαι

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α

Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ο ξη χαι α

γαλ λι α α σον ται ε πι των χοι των αυ των

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των
και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε
λε γμους εν τοις λα οις
Τ ου δη σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε δαις και τους
εν δο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις
Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον δο ξα
αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του
Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με

Στιχηρὰ Εὐφημίας Μεγαλομάρτυρος

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς

Ἦχος λ π ϊ Κε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.121/1161*

πα τε ε ρων κε κυ ρω ται χ ϙ και κα τηρ γη θη Ευ τυ

χου ους γλωσ σα βλα σφη μος χ ϙ Δι ο σκο ρου τε του δει

νου ου και πα ρα φρο νος χ χαι ροις η α πο στα ζου σα κρου

νους των αι μα των σου χ ϙ κα θαρ τι κους μο λυ σμα α των εκ

των α γι ων λει ψα νων σου π ϙ Χρι στου τη δυ να α μει

του πα ρε χον τος τω κο ο σμω το με γα ε λε ος χ ϙ

α ι χ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον χ χ ϙ εν ψαλ τη ρι ω και κι θα

α α ρα χ ϙ

το ίδιο

α ι χ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι ορ γα

α α νω

Δευ τε της α θλη φο ρου Χρι στου μετ εγ χω μι ων

τε λου με ε νην παν η γυ ριν ο ρων τες συν ευ φραν

θω ω μεν πνευ μα τι χως εν χα ρα και παν ευ φρο

συ υ νως ε ορ τα σω μεν αυ τη η γαρ χα τε βα λε

το α γε ε ρω χον φρο νη μα των τυ ραν νουν των τη

δυ να α μει του Πνευ μα τος ο θεν η ρα το κατ

αυ τω ων με γα τρο παι ον ταυ την γου ουν ευ φη

μη σω μεν ευ φη μοις εν α σμα σι την καλ λι παρ θε νον

χο ο ρην της ευ φη μι ι ας φε ρω νυ μον Χρι στον δυσ
ω που ουν τες του δω ρη σα σθαι τω χο ο σμω το με
γα ε λε ος
α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου
πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
ο ρους πα ρα λα βου σα σε μνη εν δον του τα
φου ευ σε βω ων κα χο δο ξων τε κα τε χεις εν ταις
χερ σι ι σου ον οι πα τε ρες κα λως α νω θεν πνευ
σθε εν τες συν εξ ε θεν το τον δε ε κα τε πα τη

σας ως ψευ δη η και αν τι θε ον των κα κο δο ξων

ους εις τε ε λος κα τη σχυ νας ο θεν α παν τες

ευ σε βως ευ φη μου μεν σε χαι ρον τες εν τη μνη μη

σου ους μαρ τυς ο προ ε δρος ο ι ε ρος Βυ ζαν τι ι

ων ε πι συν η γα γε ση με ρον δι ο τον Σω τη

η ρα εκ δυσ ω πη σον δο θη η ναι το με γα ε λε

ος

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ἡ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.30*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι
Π α σα α γλω ωσ σα χι νει ει ει σθω ω προς ευ φη
η μι ι αν της παν ε εν δο ο ξου Ευ φη
η η μι ι ι ι ας α πα αν γε ε νος και η λι
χι ι α α πα α α σα α νε α νι σκοι και πα αρ
θε ε νοι την Χρι στου παρ θε νο ο μαρ τυ υ ρα
εγ κω μι ι οις στε φα νω ω ω ω σω ω ω ω
μεν νο μι μω ως γαρ α αν δρι ι σα με ε ε νη
η και το χαυ νον του θη η λε ε ος α πο ορ
ρι ψα α σα δι α θλη τι ι κω ων πο ο ο νω ων

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ πα ἡ Νη

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.307/663*

μι ι ι αν της παν ε ευ φη η μου Ευ φη

η η μι ι ι ι ας α α πα α αν γε ε ε

ε νος και η λι κι α πα α α σα α νε α νι

σκοι και πα αρ θε ε ε νοι την Χρι στου παρ θε νο ο

ο μαρ τυ υ ρα εγ κω μι οις κα τα στε ε ε ε ε

ψω ω ω ω μεν νο μι μω ως γαρ α αν δρι ι

σα α με ε ε νη η και το χαυ νον του θη

η λε ε ος α πο ο ορ ρι ψα α σα δι α θλη

τι ι κω ων πο ο ο νω ων τον τυ ραν νον ε χθρον

κα τα βε ε βλη η κεν ου ρα νι ω ω δε και αι θει ει

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.629*

λι η και νος ε ε γε ναν πα α ας ι ι ι μι

αρ πα και σκοι νι α νε α α α πα α χι ι

υ υ τυ αρ μα ο ο νο θε ρι στου Χρι την νοι ε ε θε

ε ε ε ε στε α α τα κα οις μι κω γ εγ α α ρα

ι δρι αν α γαρ ως μω μι ο νο ν μεν ω ω ω ψω

ε ε λε η θη του νον χαυ το και η νη ε ε με α σα

δι α σα α ψα ι ι ι ρι ορ ο πο α ο ω ως

ν νον ραν τυ τον ων νω ο ο πο ων χω ι τι λη α

η η η βλη ε ε ε ε ε ε κα τα θρον χ ε

ο ο νει θε ι και δε ω ω νι ρα ου ν ται

σμη η θει ει ει ει σα αι αι τει ει ει ει ται τω Νυμ

φι ι ω χαι Θε ε ω ω ω ω ω δω ρη

θη η η η ναι αι η η η μι ιν το ο

με ε γα ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ̇ ἡ Νη̑

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.74*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι χαι αι Υι υι ω ω χαι α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι

Π α α σα α γλω ωσ σα χι ι νει ει ει ει ει σθω προς ευ

φη μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α

αν της παν ευ φη η μου ου ου Ε ευ φη η η μι ι

ι ι ας α α α πα αν γε ε ε ε ε ε ε

ε ε νος και η λι κι α πα α α α α α α α

σα α νε α νι σκοι οι και αι πα αρ θε ε ε ε

ε ε νοι την Χρι στου ου πα αρ θε νο μα α αρ

τυ υ υ υ υ ρα α εγ κω μι ι οι οις στε ε ε

ε φα α α α νω ω ω ω σω ω ω στε φα νω ω

σω ω μεν νο μι ι ι μω ω ω ω ως γα αρ

α αν δρι σα με ε ε νη η και το χα α α α αυ

α ος ο ο ε ε ε ε λε η η θη ου του ον νο

σα α α α α ια α α α ψα ι ι ι ι ρι πορ

νω ο ο ο ο ο ο χων πο τι ι ι θλη α δι

χα ον ο ο χθρο ε ε νον ρα α υ τυ τον ων ω

ρα ου ν χεν η η η η η η βλη ε ε βε τα

ι ω ω ω δε χαι θει ει ω ω ω σθε ε ε ε νι

ε ε νει ει χο ο σμη η θει ει ει ει ει ει ι

ι ι ι ι

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.217*

νο μα α αρ τυ υ υ ρα εγ χω μι ι οις στε φα νω
ω ω σω ω ω ω μεν νο μι ι μω ως γαρ α
αν δρι ι σα α με ε ε νη η η η η και το χαυ νον
του θη λε ος α πορ ρι ι ψα α α σα δι α θλη
τι χω ων πο ο ο νω ων τον τυ υ υ ραν νον ε ε
χθρο ον κα τα α βε ε ε βλη η η η κεν ου ρα
νι ω ω δε και θει ω σθε ε νει κο ο σμη η θει ει ει
ει σα αι τει ει ει ται τω νυμ φι ι ω και Θε
ω δω ρη θη η η ναι η η μι ιν το με γα ε ε ε
λε ε ε ε ος

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.123/1163*

Δο ξα Πα α τρι ι ι και Γι υι ω λ̇ και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ν̇ πκπ

Πα σα α γλω ω ωσ σα κι νει ει ει σθω προς ευ

φη η μι ι ι αν της παν ευ φη μου ου Ευ φη μι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ας ν̇ α α πα α αν γε ε ε

ε ε νος ν̇ και η λι κι ι ι ι α α πα

α α σα νε α νι σκοι και πα αρ θε ε ε

ε ε ε ε ε νοι q̇ και την Χρι στου παρ θε νο ο ο

μαρ τυ υ ρα λ̇ εγ κω μι ι οι οις κα α τα α στε ε

ε ε ε ψω ω ω ω μεν νο μι μω ως γαρ αν δρι
σα α με ε ε νη η και το χα αυ νον του θη η λε ε
ος α πορ ρι ι ι ψα α α α σα δι α θλη
τι χω ων πο ο ο νω ων τον τυ ραν νον ε ε χθρον κα
τα βε ε ε βλη η η η η η κεν ου ρα νι ω
ω δε και θει ω στε ε ε φει κο ο σμη η θει ει ει ει
ει σα αι τει ει ει ει ει ται τω νυμ φι
ι ω και Θε ε ω δω ρη θη η η ναι αι
η η η μι ιν το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε
ος

Θεοτοκίον

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2005 σ.122/877*

Ἦχος λ̞ ἡ̈ Νη

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 608*

Ἦχος λ̞ ἡ̈ Νη

ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις

ευ δο κι α

Υ

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την με γα α λην σου δο ξαν

Κ

υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ παν

το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι

στε και α γι ον Πνευ μα

Κ

υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος του

Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο

σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας

του κο σμου ν

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ν

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην ν

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος ν

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ τη

α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το Ο
νο μα σου εις τους αι ω ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ
ηλ πι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε δι δα
ξο ον με τα δι και ω μα τα σου (Β')
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ι ε ε
λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ
τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ον με του ποι
ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι
σε

γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να
τος ε λε η σον η μας
(γ΄)
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
αι νυν και α ει και εις τους α ω νας των αι ω νων α
μην
γι ος α θα νατος ε λε ε η σον η μας
α α γι ι ι ος ο Θε ε ε ο ος
α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο ος
α γι ι ι ι ος α θα α α α να α α α
τος ε λε η σο ο ο ο ον η η η η μα α α α α α

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.426*

Κυ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
Παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο σμου
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μη ην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω

να και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ
ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
καθ α περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε
Θ
υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου (γ')
Κ
υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η
μαρ τον σοι
Κ
υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο

Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας (γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ πα ἡ Νη κε

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.85*

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η

νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ

κυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου

μεν σοι δι α την με γα λη νσου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του χο σμου ν ε λε η σον η μας δ ο αι αι αι

ρων τας α μαρ τι ι ας του χο σμου ν

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων δ ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος β και ε λε η σον η μας

ν

Ο τι συ ει ει μο νος α γι ος δ συ ει μο νος Κυ ρι

ος β Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην ν

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω

σε δ και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι

ω ω ω να χαι εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων χαι αι νε τον χαι δε δο

ξα σμε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον
με τα δι και ω μα τα σου (β')
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα
ξο ον με τα δι και ω μα τα σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σο ο ον με ι α σαι την ψυ χη η ην μου
ο τι η μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ο ον
με του ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι συ

ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μας (6″)

Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν

α γι ο ο ο ο ος ο Θε ε ε ε ο
ο ο ος
α γι ο ο ο ο ος ι σχυ υ υ υ ρο
ο ο ος
α α γι ι ο ος α α θα α α να ιε α
θα α να α τος ε ε λε ε η η η σο ο ο ο

καὶ οὕτω

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Χριστοδούλου Γεωργιάδου Κεσσανιέως
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ̃ ν̇ Νη χ̃

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.414*

Υ

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ν' ν προς κυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε Δ ν ευ χα ρι στου ου

μεν σοι δι α την με ε γα α λην σου δο ο ο ξαν ν

Κ

υ υ ρι ε βα σι λευ ν' ν ε που ρα νι ε Θε ε

ε Πα τερ παν το κρα α α τορ ν' ν Κυ υ ρι ε Υι

ε μο νο γε νες Δ ν Ι η σου ου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα ν

Κ

υ υ ρι ε ο Θε ος ν' ν ο α μνο ος του Θε ου Δ ν ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα αρ τι

ι αν του κο ο ο σμου ν ε λε η σον η μας ο αι

αι ρων τας α μα αρ τι ι ας του χο ο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο χα α

θη η με νος εχ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ε ου Πα

τρος α μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε

χαι αι νε ε ε ε ε σω το ο νο μα α α

σου εις τον αι ω ω να χαι εις τον αι αι ω να

του αι ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ε ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

η ναι η η μας

Θ υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ε ρων η μων και αι νε το ο ο ο

ον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα

α σου εις τους αι ω ω ω νας α α μην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι ι

σε

Θ υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε

ε ηι δι ι δα ξον με τα δι και ω ω μα τα

σου (γ')

Κ υ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η η θης

η μιν ηι εν γε νε α και γε νε ε α ε γω

ει ει ει πα Κυ υ ρι ε ε λε ε η

σον με ι ι α σαι την ψυ χη ην μου λ6 ο τι η μαρ

το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε ε ε φυ γον δι δα ξο

ο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι ι συ
ει ο Θε ο ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σου ο ψο ο ο με θα φως
Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ο ος σου
τοις γι ι νω σκου σι ι σε
Α α γι ος ο Θε ο ος α α γι ο ος ι
σχυ ρος α α γι ος α θα να τος ε λε ε η
σον η μας (γ')
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι
κ αι νυ υ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω
νας των αι ω ω ω νων α α μην
α α γι ος α θα να τος ε λε ε η σον
η μας
α α α γι ι ος ο ο Θε ε ε ο ος
α α α α γι ι ι ος ι ι ι σχυ υ υ
ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι
ος α θα α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Χρωματικός (Σουζινάκ)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ.354/636*

α α
Υ
μνου με εν σε ευ λο γου με εν σε ε προσ κυ
νου ου με ε ε εν σε ε δο ξο λο γου ου ου με
ε ε εν σε ε ευ χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν
σοι δι α την με γα α α λη ην σου ου δο ο ο
ξα αν
Κ
υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ
ε που ρα νι ε ε ε Θε ε ε Πα τε ερ Πα αν
το ο χρα α α α τορ Κυ υ ρι ι ε Υι ε μο ο
νο γε ε νε ες Ι η σου ου Χρι ι ι ι στε ε

χαι Α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος ο α μνο

ο ο ος του ου Θε ε ε ου ο Υι ο ο

ο ος του ου Πα α α τρος ο αι αι αι

ρω ων την α μαρ τι ι ι α αν του χο ο ο ο

σμου ε λε η η σο ον η η μα ας ο αι

αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α ας του ου χο ο ο

σμου ου

Π ρο οσ δε ε ε ξαι αι την δε ε η η σιν η

η μω ων ο χα θη η η η με ε ε ε

νος εκ δε ξι ω ω ω ων του ου Πα α α

τρος και ε λε η σο ον η η η μας

Ο ο τι ι συ υ ει ει μο ο ο νος Α α

α γι ι ι ι ος συ ει μο ο νος Κυ υ ρι

ι ι ος Ι η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο

ξαν Θε ου ου ου Πα τρο ος α α α μην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ε ρα αν ευ

λο γη η η η σω ω ω ω σε και αι νε ε

ε σω το ο ο νο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω

να α και εις τον αι ω να του αι ω ω ω νο

ος

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν

τη η με ρα α τα α α αυ τη η α να μαρ τη

η η του ους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

μας

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε ο Θε ε ο ος των Πα τε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε το ον και αι δε

δο ξα α σμε ε ε ε νο ο ον το ο νο μα

α α σου ου εις τους αι ω ω ω ω ω ω ω να

αις α α α μην

Γ

ε ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ε το ε λε ε

ο ος σου ου εφ η η μα ας χαθ α α α πε ερ ηλ

πι ι σα α με ε εν ε ε πι ι σε ε

Θ

ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ ρι ι ι ε

ε δι δα ξο ο ον με ε τα δι χαι ω ω μα α τα α

α σου ου (γ')

Κ

υ ρι ι ε ε χα α τα φυ υ γη η ε γε νη

η θη ης η η μι ιν εν γε νε α χαι αι

γε ε νε ε α α ε γω ει πα Κυ υ ρι ι

με ον ο ο σο η η ε ε ε λε ε ε ε

τι ο ο ου μου ον η η χη ψυ την ια ια σαι α α ι ι

ο ον σοι οι η μαρ το ο

Κ

ον γο υ υ υ φυ ε ε τε χα σε προς ι ε ρι υ

λη ε θε το ειν ποι του ε με ον ο ξο α δα ι δι

Θε ο ο ο ει ει υ συ ι τι ο σου α α μα

ο ο ος μου ου

Ο

ης η ω ω ω η ζω η γη πη σοι ρα πα ι τι

ο ο ο ο ο ο ψο ο σου ι ι τι φω τω εν

φως α α θα ε με

Π

α ρα α α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει

νον το ε λε ο ο ος σου ου τοις γι νω ω

σχου ου σι ι ι σε

Δ

γι ι ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ος

Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ο ος α α θα α να α τος

ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας (γ′)

Δ

ο ξα Πα τρι ι ι χαι Υι υι ω χαι α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ

αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α μην

a
γι ι ο ος α α θα α να α τος ε ε ε λε ε
η σο ον η η η μας
N
ε A α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ο ο ο ος ο ι γι α α ι ι ι ι ιι ι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ιμε ε ε ε ε ε ο ο ο Θε ο ο ε ε ε ε
ος
N
ε A α α α α α α α α α α α

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ335/617*

νου με εν σε ε δο ξο ο λο ο γου ου με ε εν
σε ευ χα ρι στου ου ου με ε ε εν σοι δι α
την με γα α α α λη ην σου ου δο ο ο ξαν
Κ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι ε ε
Θε ε ε Πα α τερ παν το χρα α το ο ορ Κυ
ρι ε Υι ε ε ε μο νο γε ε νες Ι η σου Χρι
στε χαι αι α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα
Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος
του ου Θε ε ου ο Υι ο ο ος του ου Πα α τρος ο
αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι αν του ου

ου ου χο ο ο ο σμου ε λε η η σον η η μας ο

αι αι αι αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α

ας του ου χο ο ο σμου

Προ ο ο ο οσ δε ξαι την δε η η

σι ιν η η μων ο κα θη με νο ος εκ δε ξι

ω ω ων του Πα α τρος και ε λε η η σο ον η

η η μας

Ο τι συ υ ει μο νο ος α α α γι ι ι ι

ος συ υ ει μο νο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ος Ι η σου ους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε ε ου

Πα α τρο ο ος α α α μη ην
Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν ευ λο ο γη
η η η σω ω ω ω σε και αι νε ε ε σω
το ο ο νο μα α α α σου εις τον αι ω ω ω ω
ω να και εις τον αι ω να α του ου αι ω ω ω
ω νος
Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη
η με ε ε ε ρα α τα α αυ τη α να μαρ
τη η η του ους φυ λα χθη η η η ναι αι η η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ο

Θε ο ο ο ος των πα τε ε ε ε ε ρων η

η μω ω ων ηνι και αι νε ε τον πι και δε δο ξα σμε ε

ε νον το ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω ω

να ας α α α μην νι

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε δι το ε λε ε ο

ος σου ου εφ η η μας λι κα θα α α περ ηλ πι σα

α με ε εν ε πι ι σε νι

Θ υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε ηνι δι ι δα α ξο

ο ο ον με ε τα δι και ω ω μα τα α α α

σου νι (γ')

Κ υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη ε γε νη η η

η θης η η μιν εν γε νε α και αι γε νε ε α

ε γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε ε ε

λε ε η σο ο ο ον με ι ι α α σαι την

ψυ χη η η η ηην μου ο ο τι η μα αρ το ο ο ον

σοι

Κ υ ρι ι ε προς σε κα α τε ε φυ υ υ υ

γον δι ι ι ι δα α ξο ο ον με λ6 του ποι ειν το

θε λη η μα α α σου ο ο τι συ ει ει ει ο ο

Θε ε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης ν' εν τω φω

τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο ο με ε θα α α

φως ν

Π α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει νον το ε

ε ε ε λε ε ος σου ου τοις γι νω ω σχου ου σι ι ι

σε ν χ

Α γι ος ο Θε ε ος α γι ος Ι σχυ υ ρος

α γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε

λε ε η σο ον η η η μας ν (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι

ω ναις τω ω ων αι ω ω ω ω ω νω ων α

α α μην

Α γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε

λε ε η η σο ον η η η μας

ἀσματικόν

Α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο Θε

ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Κοντάκιον

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

σχυν τε με σι τει α προς τον ποι η την α με τα α

θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

φω νας αλ λα προ φρα σον ως α γα θη εις την

βο η θει αν η μων των πι στως κραυ γα ζον των

σοι τα χυ νον εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι κε

σι αν η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο

το κε των τι μων των σε ε ε

Τρισάγιος ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

τὸ τρίτον

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος πλ. δ΄ Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

a

ι ι ι ι ι γι α α ι ι ι α α γι
α α α α α
ι ι ι ι ι

NH
ΔΙ
NH
ΜΕΛ
ΔΙ
NH
ΜΕΛ
ΔΙ

NH
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Δι Ἦχος δ΄

Ἰωάννου Παλάσκ (1891-1942)

Ἦχος Δι χ

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

NH
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
NH
ΜΕΛ

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

α α α α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος I ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ος
ο ο ο ος
α α α α α γι ι ο ο ο ο ος A θα
α α α α α α α α α α α α α α A θα α να α α
τος
λε ε ε ε λε ε ε η η σο ον η μα α α

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

τὸ τρίτον

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

(γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
η μα ας
Δ υ να μις
α γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον
η η η μα ας

Ἦχος δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
ας
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

ος ο ο ο

ΠΑ ΝΗ ΔΙ

ος α γι ι ος Ι σχυ ρο ο ος Α γι ι

ος α θα να τος ε λε ε η η η

σον η η η μας

τὸ τρίτον

ΒΘ

γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ ΔΙ

ο ο ος Α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος Α

γι ι ος α θα να α τος ε λε ε η η η

σον η η η μας

ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι ω και α

γι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι

αι νυ υ υ υ υν και α ει και εις τους

Προσαρμογὴ εἰς ἦχον πλ.δ΄ τοῦ "Δύναμις" Νηλέως Καμαράδου

ΝΗ
Δυ υ υ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
δυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
α α α α α α α α α α α α α α α α
ΚΕ ΝΗ ΠΑ
γι α α α α α α α α α α α α α α α α

Δημητρίου Γουρλαντζῆ

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημήτριος Σουρλαντζής
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.77*

(β′)

ι ω ω Πνε ευ μα α τι
Κ αι νυ υ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι
ΔΙ
ΝΗ
ω ω να α ας των αι ω ω ω ω νω ων α α
ΝΗ
μην
α α α γι ι ι ος Α α α α θα α να
ΔΙ
ΝΗ
α α τος ε ε ε λε ε η η σο ον η η
μας
ΝΗ
ιε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α α α
Δυ υ να α μις
α α α α α α α α α α α α α

NH
NH
NH

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος δ-Β′

Ἦχος λ ἀ Νη

Μουσική Συλλογή Γεωργίου Πρωγάκη 1909 σ.117#

ι ιμ μυ στι χω ως ει χο ο νι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει χο νι ι ι

ζον τε ε ιε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ο ο ο ο

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι α α α α α α α α χα α α α

α ιε τρι ι α α α α α α δι ι τον τρισ α

α α α α α α ια α α α α α α α α α α α

α α γι ι ι ο ον υ μνο ον προ οσ α α δο ο

ΔΙ ΠΑ
ο ο ο ο ιο ο ον τες πα α α σαν την βι ο ο
ΠΑ
τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι χη η η η
ΔΙ ΝΗ
η η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε
ΠΑ ΝΗ
ε θα α α με ε ε ρι ι ι ι ι ι ιι ι ι μναν ν
ΝΗ ΔΙ↓ ΝΗ
ω ς το ο ο ο ο ο ο ο ο ον βα α α σι
ΔΙ ΠΑ
ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α
ΔΙ ΝΗ
α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε
ξο ο ο με ε νοι οι οι ν
ΝΗ ΔΙ ΠΑ
Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι αι
ΔΙ
αις α ο ρα α α τω ω ω ω ιω ω ω ω ως ν'

Αλ ιν ι σι ε ξε α α τα νον με ου ρου φο ρυ δο
ΔΙ
ΝΗ
α α α α α α α α ι α ου λου λη
ΔΙ↓
ΝΗ
α α α α α α α α

ι ο ι ο ι ο
ο ι ι ι

τον ι ι ι ι ι ι ι ι ι γι ι ι ι ι α α α α α

υ υ υ υ υ υ υ υ ον ο ο γι ι α α τρισ

μνο υ ο ο ο ο ο ο μνο υ υ υ υ υ υ υ

ο ο ο ο ο ο ο δο ο ο ο ο α α α α προσ α α ον

τε ον ο δο α α α α α α σο ο ο υ μνον προ ο ο χο ο ο

ες πα α α α α σα α α α α α α α α

ι ι ι ι ι τι ι ι ι ο ο ο βι την ν α αν α α α α

α πο α ν ηη η η η η η η η η χη τι ο ο βι ι ι ι

με ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω θω

ε ε ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α με ε ε ε χε ε ε

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ΄ ἀ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.91#

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

δ-Β′

Ἦχος ἡ πα Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία
1909 σ.88#

ζο ο ει χο νι ι ζο ον τε ες χαι αι αι αι

τη η η η

ω
βα τον ως ω ω ω

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ̀ ἡ̈ Νη

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνστ. Πρωτοψάλτου
τ.Β' 1846 σ.86#

χο ει ει ει ο ο ο ο ζο ι ι ι ι ι

αι αι χαι ες ε ε ε με ε ε ζον τε ι ι νι

αι αι αι αι αι αι τη η η η ζω ω ω αι αι αι αι αι αι αι

ω ω ω ω ω ποι ω ω ω ω ζω ι ι ι ποι ο ο ω ω ω

ω ω ω ω τρι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι τον

τρισ α α α α γι ον υ υ υ υ μνο ον προσ α α

α α α α α δο ο προσ α δο ον τε ες με ε ε

ε ες πα α α σαν την βι ο τι ι χην α πο θω

ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υ πο δε ξο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
α α α ια α α α α τω ων ο ο ο λω ων
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε
με ε ε ρι μνα α α ια α α α αν
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ Νη

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.110#

ΔΙ

ου ου Χε ρου βι ι ιι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ

ΝΗ

μυ υ υ υ υ υ υ υ στι ι χως ει χο νι ι

ι ι ι ι ι ι ει χο νι ι ζο ον τε ε ες

ΔΙ

χαι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α

ΒΫ

α α α α α Τρι α α α α α δι ι τον

τρισ α α α γι ι ι ο ον υ υ υ υ υ μνο ο

ΝΗ

ον προσ α α α α α δο ο ο προσ α α δο ο ον

ΔΙ

τες πα α α α α σα αν την βι ο τι ι ι χη

ΝΗ

ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε θα με

ε ε ε ρι ι μνα α αν
ΝΗ
Ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ
ΝΗ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε
ΠΑ
ε ε α α α ια α α α α των ο ο ο ο λω
ΝΗ
ων υ πο ο δε ξο ο ο με ε ε ε νοι
ΔΙ
Τ αις α αγ γε ε λι ι χαι αις α ο ρα α α
ΝΗ
ΠΑ
α α α α α τω ως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α
α α ξε ε σι ι ι ιν αλ λη λου ι ι ι α
ΔΙ
ΝΗ
ααα α α α α α α α α α α α α α α α

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον
1900 σ.90#

ι ι ιι ι ι ι μνα α α αν
ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε α α α α τω ων ο ο ο ο ο λων υ πο
δε ξο ο ο με ε νοι οι
Τ αις α αγγε λι ι χαι αι αι αις α ο ρα α α α
α α α τω ω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου ου
με ε νο ον τα α α α α α α ξε ε ε τα α ξε ε
σιν αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι α
α α α α α α α α α α α α α α
α

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.37#

Ο
ι τα Χε ε ε

ΔΙ

α α α α α α α Τρι α α α α ω ω ω ω

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α χα τρι ι α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α δι τον τρισ α α α

ΠΑ

υ υ υ

Γαβριήλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ̅ π̅ ἡ̈ Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.527#

ζω ω ο ο ο ο ο ο ποι ιο ιο ζω ο ποι ω ω ω

η τη ιο ιαι ιαι ιαι χαι ιαι ιαι ιαι ιαι ιαι ιαι ιαι ιαι ιαι

ιο ιαι ιαι ιαι ιαι ιο ιαι ιαι ιαι ιο ιαι ιαι χαι ιο ες

ι ι ζο ο ο ει χο νι ι ι ζον τε ε ε ιμε ε ε ε

ο ο ο ο ο ο ει ει χο ο ο ο νι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

στι ι χω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

υ υ υ

ω ω ω ω ω τρι α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α Τρι α α α α α α δι ι τον τρισ

α α α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι τον τρισ α α γι ι ο ον υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο ο ον προσ α α α α α α α α α δο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο προσ α α α δον τε ε

ω

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

ἀργοσύντομο

Ἦχος ἡ Νη

Βασίλειου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.54#

ΝΗ ΔΙ ΝΗ ΓΑ ΔΙ ΓΑ ΠΑ
Ο
ι οι οι ο

ΒΘ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ
ΝΗ
Χε
ρου
ζο
ζον
τε
χαι
ιμ
ιη
βι
χω
ως
στι
χο
νι
ζη
ιε

ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
NH
ΔΙ
ΓΑ
αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο
ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ο
ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α
α α α α α α α α α α α α α α
με ε ε Τρι ι ι α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α Τρι α α α α α α
δι ι ι [τον τρισ α α α γι ο ον
υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α δον τε ε
ε με ε ε ε ες] πα α α α σαν την βι ι

ΠΑ ΝΗ
ΒΘ
ΔΙ
ΒΘ
α πο με ω ω ω θω πο α ηνχ ι ι ι τι ο
ρι ε ε ε ε ε ε ε θα με ε ε ε θω ω
με ε ρι
πα σαν ι ιι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΒΘ
ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΒΘ
ΝΗ
ΔΙ

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀ Νὴ χ̄

Βασίλειου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.19#

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης — Λειτουργικά — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀ Νὴ

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.99#

Ο
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΔΙ
ι τα α χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου χε ε ε ρου ου βι ι ι ι ι ιι ι ι
ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ιε
μυ υ υ στι ι χως ει χο νι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ε ιε ε ε ε ες χαι
τη ζω ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι ω
ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α χα α α α
α α α α α α α α α α α

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος ⲗ ⲡ ⲛ̈ Ⲛⲏ

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.418#

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.75*

ΜΕΛ
ΝΗ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ

ΔΙ
ΝΗ
Τρι
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ̅ π̅ ἡ̈ Νη̅

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.51#

Ο ι τα α Χε ρου ου βιμ μυ υ υ στι ι χω ω

ως ει χο νι ι ι ζο ει χο νι ι ζο ον τες

χαι αι αι αι τη η η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι

οι οι ζω ο ποι οι ω ω ιω ω ω ω ω τρι ι α

α α α α α α α α α τρι ι α α α α δι τον τρισ

α α α γι ι ι ο ο ο ον υ υ υ υ υ μνον

προ οσ α α α α δο προσ α α α δο ον τε ες πα

α σαν την βι ο ο τι ι ι βι ο ο τι χη η η

η η η η η ην α πο θω ω ω με ε ε ε θα α α με

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

κ-Γ' Ἦχος λ ἡ Νη

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.135#

ρου ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
μυ ιμ ι ι ι ιι βι ι ι ρου Χε ου ου ου ου
στι χω ω ως ει χο ο νι ι ι ι ι ι ι
νι χο ει ει ο ζο ι ι ι ι ι ι λ ι ι
ι ζο ον τε ε ε ε ε ε ε ες χαι αι αι αι
αι αι αι τη η η η η η η η η η η η η η η
η ζω ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω
ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α χα α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

NH
τον ι δι α α α α Τρι α α α α α α α
ο ον ι ι ο γι α α α γι τον τρισ α α α τρισ
ΔΙ
ι υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α
α δο ο ο ο προ σα α δο ον τες πα α α α
NH
η η ιη η η χη τι ο βι την α α α α α σαν
NH
η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε
ε α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ρι
μνα α α α ια α α α αν
NH
ΔΙ
ς τον βα σι λε ε ε ε α τω ων ο ο ο
NH
λω ων υ πο δε ξο ο ο ο με ε νοι οι οι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.356#

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ̇ ἡ̈ Νη̣

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.416*

ΜΕΛ ΝΗ ΔΙ↓ ΝΗ
Ο ι τα Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ιι ι ι ι
ΔΙ↓ ΝΗ
ιμ μυ στι χω ω ω ω ως ει χο ο νι ι ι
ΒΘ ΠΑ
ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ει χο νι ι ζο ον τε
ΝΗ ΔΙ
ες χαι τη ζω ο ο ο ποι οι τη ζω ο ο ποι
ΜΕΛ ΝΗ
οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α
α α α ια α α α α α α ιε Τρι α α
ΔΙ
α α α δι ι ιι ι ι ι ι τον τρισ α α α α
ΠΑ
α α α τον τρισ α α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ
ΝΗ
τον τρισ α α α γι ι ον υ υ υ υ υ υ υ μνον
προσ α α δο ον τε ε ε ε ιε ε ε ε ες

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̇ π̇ ἡ Νη̑

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.104*

θα
με
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε
ω με α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω με
η η η η η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω
τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι χη η η
ες πα α α α α α σαν την βι ι ο ο ο
μνο ο ον προσ α α δο ον τε ε ε ε ιε ε ε ε
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ
ον ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
α δι ι ι ι ι ι τον τρισ α α α γι ο ο ον
ια α α α α α α χα α α α α α α α α α
α α α α α α α α τρι ι α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
ι ι ιι ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α α ια α α α
αν
Ω ς τον βα σι λε α των ο ο ο λων υ πο δε
ξο ο ο με ε νοι οι οι οι
Τ αις αγ γε λι ι ι χαι αις α ο ρα α α τω
ως δο ρυ φο ρου ου με ε ε νον τα α ξε ε
σι ι ι ι ιι ι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι
α α α α α
* πα α α α α α σαν την βι

Λειτουργικά - Ἄξιόν ἐστιν...

Γεράσιμου Κανελλίδου

Ἰορδάνου Κουτσιμανῆ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.130#

ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
C οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
Δ μην
ΝΗ
Κ αι τω πνευ μα τι σου
Γεράσιμου Κανελλίδου
Ἦχος λ̇ ν̇ Νη̇
Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.131#
ΝΗ
Δ γα πη η η η η σω ω ω ω σε Κυ
υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε ε η ι σχυ υ υ
υς μου ου Κυ ρι ι ος στε ρε ω μα α α α μου

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Ἐφεσίου	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος Ι
Χαραλάμπους Παπανικολάου	Θεοδώρου Φωκαέως	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ΙΙ
Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας	Ἀστερίου Δεβρελῆ	Γεωργ. Σαρανταεκκλησιώτου Ι
Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου		Γεωργ. Σαρανταεκκλησιώτου ΙΙ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἡ Νη

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.454#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̅ π̅ ν̅ Νη

Χρωματικός

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.524*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος Ι

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Ιερατικόν Εγκόλπιον
1870 σ.52#

χον ν την α ει μα χα α ρι ι ι στο ον και

παν α α μω ω ω ω ω μη η η η τον Δ ΔΙ

και μη τε ε ε ε ε ρα του ου ου Θε ου ου ου NH

ου ου η η η η μων ν την τι μι ω τε ε

ε ε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ιμ ν' ν χαι εν ΔΙ

δο ξο ο τε ε ε ε ε ε ε ρα αν ζ' λ α συγ χρι ι NH

ι ι ι ι ι τως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ ν την ΠΑ

α δι α α φθο ο ο ρω ως Δ ο ΔΙ Θε ον Λο ο ο ο

γο ον Δ τε ε ε χου ου ου ου ου σαν ν την ο ον ΔΙ NH

τω ως ο Θε ο ο το ο ο χο ον σε ε με γα λυ

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος II

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ταμεῖον Ἀνθολογίας
Θεία Λειτουργία 1824 σ.153*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χαραλάμπους Παπανικολάου

Ἦχος λ ν Νη

Ανθοδέσμη Εκκλησιαστκής Μουσικής
Χαραλάμπους Παπανικολάου
1905 σ.190#

ο ο ο ο χον την α ει μα χα ρι ι στο ο
ο ον και πα αν α μω ω ω μη η η η η τον και
μη τε ε ε ε ε ρα α α του Θε ου ου ου η
η μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω
ων χε ε ρου βι ι ι ιμ και εν δο ξο
τε ε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι
ι τως τω ω ω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α α φιμ
την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο ο ο ον
λο ο γο ο ο ο ον τε χου ου ου ου ου ου σαν τη
η η ην ο ο ο ον τω ω ω ω ως Θε ο ο το ο ο

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̇ ν̇η

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
1909 σ.252#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καραντζεκκλησιώτου Ι

Ἦχος λ̇ ν̇η

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.522*

ρι ι ζει ειν σε ε την Θε ο το ο ο χο ον
την α α ει μα χα α ρι ι στον χαι παν α
μω ω μη η το ον χαι μη τε ε ρα α του Θε
ου ου η η μω ων την τι μι ω τε ε ρα
αν τω ω ων Χε ε ρου ου βιμ χαι εν δο ξο τε ε
ραν α συγ χρι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ιμ
την α δι α φθο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο
ο ο ο γο ον τε χου ου ου σα αν την ο ον τω
ως Θε ο το ο ο χον σε ε με γα λυ υ νο ο
ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Χρωματικός

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.525*

α α α ξι ι ι ι ο ον ε στιν ω ως α

λη η θω ω ως μα κα ρι ι ι ζει ειν σε ε

την Θε ε ο το ο ο κο ον ν̇η την α ει μα κα α

ρι ι ι στο ον και παν α μω μη η η το ον και

μη τε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μω ων ν̇η την

τι μι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρου ου βι ιμ

και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν ν̇η α συγ χρι ι ι τω

ως των Σε ε ρα α φι ιμ ν̇η την α δι α α φθο ο

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
Άγιον Όρος 1931 τ.Α σ.502*

Μικτὸς

χα ρι ι στο ον και παν α μω μη η η το ο ο
ον και μη τε ε ε ρα α α του Θε ου ου ου ου ου
η η η μω ων την τι ι μι ω τε ε ε ραν των Χε
ρου ου βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α αν
α συγ χρι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α φι
ιμ την α α δι α φθο ο ο ρω ως Θε ον Λο
ο ο γο ο ον τε χου ου ου ου ου σαν την ο
ο ον τω ως Θε ο ο το ο ο χο ο ον σε ε με γα
λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε εν

Ἦχος λ̅ π̅ ν̅ Νη̅

Ἀστερίου Δεβρελῆ
Πηδάλιον Βυζ. Μουσικῆς
Θ. Λειτουργία 1984
Θεσσαλονίκη σ.119#

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̇ π̇ Νη

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.137#

ΝΗ
Π α ρα σχου ου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΝΗ
C οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
Α μην
ΝΗ
Κ αι τω πνευ μα τι σου
Το παρόν Γεράσιμου Κανελλίδου
Ανθολογία Λειτουργικών
Β. Μαυράγκανου σ.131#
ΝΗ
Α γα πη η η η η σω ω ω ω σε Κυ
υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε ε η ι σχυ υ υ
υς μου Κυ ρι ι ος στε ρε ω μα α α α μου ου ου

Πρίγγου#

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΓΑ ΔΙ ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΓΑ ΝΗ ΝΗ
χον την α ει μα χα ρι ι ι στον και παν α
α μω μη η η τον και μη τε ε ε ε ε ε
ε ε ρα του Θε ε ε ου η η η μων την τι μι ω
τε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βιμ και εν δο
ξο τε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι ι
ι ι τως των Σε ρα α α φιμ την α δι α
φθο ο ο ο ο ρως Θε ε ε ον Λο ο ο ο ο γον τε
ε χου ου ου ου ου σαν την ον τως Θε ο το ο
ο ο χον σε ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ
υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ̞ ἡ Νη

Θρασυβούλου Στανίτσα
Θ. Λειτουργία 2014 σ.304#

ἑπτάφωνος

ΔΙ
ΝΗ
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ι ι ε ν
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ι ι ε 6 λ
ΔΙ
Π α ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΝΗ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε 6 λ
ΠΑ
ΝΗ
Π α ρα α α σχου ου Κυ ρι ι ε ν
ΓΑ
ΝΗ
C οι οι Κυ ρι ε 6 λ
α μην
ΝΗ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου 6 λ ν'
ΔΙ
ΜΕΛ
γα πη σω σε Κυ υ ρι ι ε ε η η ι ι

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η
γη ητης δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
ι ι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ
χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω
σα αν να εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι
στοις
α α α α α α α α α μην
α α α α α α α α α α α μη ην
ε υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο γου ου ου
ου ου ου μεν Σοι οι οι ευ χα ρι στου ου με εν
ΚΕ
ΔΙ
ΝΗ
ΓΑ
ΣΙΓΑ
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΝΗ
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΝΗ
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ̆ π̆ ν̈ Νη

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.389#

ΝΗ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΝΗ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΝΗ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΝΗ ΓΑ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε + ε λε ε η σον
ΝΗ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου κυ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε

ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
C οι οι Κυ ρι ε
ΝΗ
Α μην
ΝΗ ΔΙ ΝΗ
Κ αι τω πνευ μα τι σου
ΝΗ
Α γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυς μου Κυ
ρι ος στε ρε ω μα μου και κα τα φυ γη μου και ρυ στης
μου
ΝΗ
Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνευ μα

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΔΙ ΝΗ
χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον
ΠΑ ΝΗ
ξι ον και αι δι και ον
ΜΕΛ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο
ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου
ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι στοις
ΔΙ ΓΑ ΔΙ ΝΗ
α α μην
ΝΗ
α α α α α α α α μην
ΝΗ
ε υ μνου μεν σε ε ευ λο γου μεν σοι ευ

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντωνίου Σύρκα

Ἦχος λ ν Νη

Αντωνίου Σύρκα
Η Θεία Λειτουργία
1961 σ.78#

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α α α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ υ πα ρα σχου Κυ υ ρι ι
ι ε
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
C οι οι Κυ υ υ υ υ υ ρι ε

← Δημ. Σουρλαντζῆ#

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ρα α α νος ν' ν χαι η γη της δο ο ο ξης σου 6 λ ω

σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη η με νος ο

ε ερ χο με νος 6 λ εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι

ι ου ω σαν να α α α Δ ν * ο εν τοις υ ψι

ι στοις ν' ν * ο εν τοις υ ψι στοις ν

α α α α α α α α α α α μην 6 λ

α α α α α α α α α α α μην Δ ν ν

ε υ μνου ου με ε εν σε ευ λο γου ου

μεν Δ ν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ υ ρι ε 6 λ

χαι δε ο με θα α σου Δ ν ο Θε ος η η η μων ν

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας
Νεκταρίου Μοναχοῦ 1931 σ.499#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.357#

Ἦχος λ π ν Νη

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
C οι Κυ ρι ι ε
Α μην

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ̆ ἀ̈ Νη̆

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.194*

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΓΑ ΔΙ ΝΗ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ ΝΗ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΓΑ ΝΗ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ε
ΠΑ ΝΗ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ε
Υ περ α γι α Θε ο το χε σω ω σον η μας

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ ΝΗ ΔΙ ΝΗ
α ξι ι ι ον χαι αι δι ι χαι ον
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ
ΔΙ ΝΗ
ρι ος Σα βα α α ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος
ΠΑ ΝΗ
χαι η γη της δο ο ο ξης σου ω σαν να εν τοις
ΔΙ ΝΗ
υ ψι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με
6
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι ου
ΔΙ ΝΗ
ω σα α αν να ο εν τοις υ ψι ι ι στοις
α α μην
ΝΗ ΓΑ ΝΗ ΔΙ ΝΗ
α α α α α α α α α μην

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ̃ π̃ ν̃ Νη

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.199*

NH
μω ω μη η η τον και μη τε ε ε ρα του
ΔΙ
ου Θε ε ου ου η η η μων την τι μι ω
ΓΑ NH ΔΙ
τε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βιμ και αι ε εν
ΓΑ ΔΙ
δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ χρι
NH
ι ι τως τω ω ων Σε ρα α φι ι ι ι
ιμ την α δι α φθο ο ο ρω ω ω ω ως
ΚΕ NH
Θε ον Λο ο ο ο γον τε ε χου ου ου σα α
ΔΙ ΓΑ ΔΙ NH
α α αν την ο ον τως Θε ε ο ο το ο ο ο
χο ο ον σε με γα α α λυ νο ο ο με ε
ΔΙ NH
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος λ ἡ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄ Θεία Λειτουργία 2006 σ.373*

Χρωματικός (Σουζινάκ)

Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ι ι ε

C οι οι οι Κυ υ ρι ι ι ε

A α α α μη ην

K αι τω πνευ μα τι ι σου

A γα πη η η η σω ω ω ω σε ε

Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς μου Κυ ρι ος

στε ρε ω μα α α α μου και κα τα φυ γη η

η η μου ου και ρυ υ υ υ υ στη η ης μου ου

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α α δα ο μο ου σι ι ι ο ον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Κ
αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
ΝΗ
Δ
Ε
ε χο μεν προς τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ο ον
ΝΗ
ΔΙ
π'
Α
α ξι ι ι ο ον χαι αι αι δι χαι αι ο ον
ΔΙ
ΝΗ
ν
Α
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ
ΝΗ
ΔΙ
ρι ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη
Δ
η τη η ης δο ξη ης σου ου ω σαν να εν
ΔΙ
ν
τοις υ ψι στοις ν' ΝΗ ΣΙΓΑ ΒΘ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ
ν
εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α α
ΝΗ
ν'
α α α α α εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

λη η θω ως μα α κα α ρι ι ζει ει ειν σε ε

την Θε ε ο ο ο το ο ο κο ον ν την α α ει

μα κα α α ρι ι στον κ̈αι παν α α μω ω

μη η η τον και αι μη η τε ε ε ε ε ρα

του ου Θε ε ε ου η η μω ων ν την τι μι ω

τε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βιμ ν̈ και εν δο

ξο τε ε ε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι

ι ι τω ως τω ω ων Σε ρα α φι ιμ ν̈ την α δι

α φθο ο ρως Θε ε ε ον ν̈ Λο ο ο ο γο

ον τε ε ε κου ου ου σα αν ν̈ τη ην ο ο

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε
λ μην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν

Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος ⸗ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,

δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.δ'

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1778)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909, σ.467#

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

μίμηση Αἰνεῖτε Φωκαέως

Ἦχος λ π ἡ Νη

Κοινωνικών Εκλογάριον
Μονή Αγίου Διονυσίου
Άγιον Όρος 2002 σ.145#

ιαι ιαι σται ε ε ε

αι αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι

ι ι ι χαι αι λαι αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε

σται αι αι αι δι ι ι ι ι ι ι χαι αι ε σται δι χαι

ο ο ο ιο ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ου ι

ι ι α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

10′

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.143*

ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ιβ ι ι ι ι ι ιη ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Κουτσαρδάκη (1880-1952)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Δημητρίου Κουτσαρδάκη
Τα Μυρόπνοα Άνθη 1929 σ. 342*

ται ται ε ε ε

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ Νη

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.238*

ΜΕΛ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ↓
ΔΙ↓
ΝΗ
ΚΕ
ΔΙ

ΝΗ
ω ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι αι ω ω ω
νι ο ο ο ο ιο ο ο ο ον ε ε ε ε ε
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
3
ε ε ε ε ε ε ε ε ε σταιι αι αι αι αι
ΜΕΛ ΓΑ ΔΙ
αι αι αι αι αι ε ε ε σταιι αι αι δι ι ι
ΓΑ ΔΙ ΜΕΛ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΔΙ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε σταιι δι
ΝΗ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χαιι αι
ΠΑ
αι αι αι αι αι αι αι δι ι χαιι αι ο ο ο
ΝΗ ΔΙ ΝΗ
ιο ο ο ος αλ λη λου ου ι α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Τσατσαρώνη (†1999)

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σελ.413*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος λ̇ π̇ Νη̣

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.282*

ι ι ι

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι χ

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϋ Κε χ

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

(β΄)

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

Προοιμιακὸς ψαλμὸς Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

ε ε ε

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ΜΕΛ
ΖΟ
ΠΑ
ΣΙΓΑ

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν οι Προ φη η η η

η η η

ΖΩ

ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο

ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α

α α α ια α α α α α α α α α α αν

τρα α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν

τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α

α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α λα α α α α α α α α

α α α α α α ο ρο ος α α λα α α το ο ο ια ο

ΝΗ ΠΑ

ο ο ο ο ο ο ο ο μη ο ρος α λα α α το ο

ο ο ο ο μη το ο ο ον χρυ υ υ υ υ σου ου

ΖΟ

ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ

ΠΑ

μι ι ι α α τη η η ρι ι ι ο ον πυ υ υ υ

υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ον και

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο

ΔΙ ΜΕΛ

ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ως προ κα τη η η η ηγ

ΓΑ ΠΑ

γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η

ΝΗ ΖΩ

η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι

αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε

ΜΕΛ ΖΩ

ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε

ρε ρε ε ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι

ΔΙ

τε ε εμ ρε ρι ρι ρε ε ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ε ρι ρι

ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΖΩ

ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ε ρε ρε ρι ρι ρι

ΠΑ ΖΩ

ρε ε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρου ου ου τε ρι ρε ε ρου ου ου

τε ρι ρε ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρεμ τε

ΠΑ

ε ρε ε ρι ρι ρε ε εμ σε ε ε ε προ κα τηγ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

η η μω ω ω ων